

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ**

**ATHENS UNIVERSITY
OF ECONOMICS
AND BUSINESS**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ

**«ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ IFRS 13 ΣΤΗΝ ΕΕ ΚΑΙ Η
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ»**

ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΛΙΩΡΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΜΠΑΛΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

A.M.152587

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας από τους κύριους στόχους του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΣΔΛΠ) είναι να παράγει πρότυπα που μπορούν να εφαρμόζονται από τους χρήστες μιας και συχνά οι εταιρίες δε συμμορφώνονται με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των λογιστικών προτύπων. Ως εκ τούτου, η πιθανότητα ομοιόμορφης εφαρμογής των ΔΠΧΠ σε διάφορες χώρες μετά το 2005 έχει αμφισβητηθεί πολύ (Ball, 2006, Larson & Street, 2004, Nobes, 2006, Soderstrom & Sun, 2007, Weetman, 2006, Zeff, 2007), υποστηρίζοντας ότι η εφαρμογή προτύπων υψηλής ποιότητας (όπως ισχυρίζονται πως είναι τα ΔΠΧΠ) δεν μπορεί να οδηγήσει αναγκαστικά σε αναφορές υψηλής ποιότητας. Η παρούσα μελέτη αντιμετωπίζει αυτές τις ανησυχίες και συμβάλλει στη βιβλιογραφία με τους ακόλουθους τρεις τρόπους (Yeoh, 2005):

Πρώτον, εξετάζει τη συμμόρφωση δέκα εισηγμένων εταιρειών από δέκα χώρες της Ε.Ε. με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις του ΔΠΧΠ 13 από το έτος 2013.

Δεύτερον, σύμφωνα με τις προηγούμενες μελέτες, με βάση τις θεωρίες της κεφαλαιαγοράς και τις θεωρίες με βάση το κόστος, αυτή η μελέτη εξετάζει πολλές μεταβλητές για τους παράγοντες που σχετίζονται με τη συμμόρφωση. Αυτοί οι καθοριστικοί παράγοντες περιλαμβάνουν το μέγεθος, την ταχύτητα, την αποδοτικότητα και τη ρευστότητα. Ωστόσο, πέρα από αυτό, η παρούσα έρευνα συμπληρώνει και επεκτείνει την προηγούμενη βιβλιογραφία με τον ακόλουθο τρόπο. Τη μοναδική δηλαδή μέτρηση της συμμόρφωσης με τις τροποποιήσεις βάσει του ΔΠΧΠ 13 από

εισηγμένες επιχειρήσεις 10 χωρών της Ε.Ε., οι οποίες εισήχθησαν το 2013, επιτρέπει επίσης την εξεταστής πιθανότητας ότι οι μεταβολές στα ίδια κεφάλαια των μετόχων και το καθαρό εισόδημα, ως αποτέλεσμα της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ, συνιστούν επίσης επεξηγηματικούς παράγοντες συμμόρφωσης.

Τρίτον, η ανασκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας στην παρούσα μελέτη δείχνει ότι η πλειονότητα των προηγούμενων μελετών που εξετάζουν τη συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των εθνικών λογιστικών προτύπων ή των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ εφαρμόζουν μόνο μία μέθοδο δείκτη γνωστοποίησης. Επιπλέον, διερευνά τις συνέπειες της εφαρμογής των μεθόδων όσον αφορά τους καθοριστικούς παράγοντες συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις βάσει του ΔΠΧΠ 13.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	2
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΕΙΣΑΓΩΓΗ	6
1.1.Εισαγωγή	6
1.2. Σκοπός της μελέτης	8
1.3. Δομή της μελέτης.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ.....	9
2.1. Συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των εθνικών προτύπων .	9
2.2. Συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ	10
2.3. Το ΔΠΧΠ 13	18
2.3.1. Εισροές επιπέδου 1.....	19
2.3.2. Εισροές επιπέδου 2.....	20
2.3.3.Εισροές επιπέδου 3.....	21
2.3.4.Μέτρηση της εύλογης αξίας.....	21
2.3.5.Οδηγίες για τη μέτρηση	22
2.3.6.Τεχνικές αποτίμησης.....	24
2.3.7.Γνωστοποίηση.....	25
2.4. Παράγοντες προσδιορισμού της γνωστοποίησης	30
Παράγοντες εθνικού επιπέδου	30

Εταιρικοί παράγοντες.....	33
2.5.Ανάπτυξη υποθέσεων	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	46
3.1. Επιλογή του δείγματος.....	46
3.2. Ερευνητικό μοντέλο.....	48
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 - ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ.....	51
4.1.Ανάλυση αποτελεσμάτων	51
4.2. Ανάλυση Οικονομικά Εύρωστων χωρών	52
4.3. Ανάλυση αναπτυσσόμενων χωρών.....	56
4.4. Συζήτηση αποτελεσμάτων.....	58
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	61
5.1. Αξιοπιστία.....	61
5.2. Εγκυρότητα.....	61
5.3.Τελικές εκτιμήσεις.....	62
5.4.Ηθικές πτυχές.....	63
5.5. Προτάσεις για περαιτέρω έρευνα	64
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	65
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	73

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1.Εισαγωγή

Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) είναι ένα σύνολο λογιστικών προτύπων που αναπτύσσονται από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), το οποίο καθίσταται το παγκόσμιο πρότυπο για την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης. Στο σύνολο τους τα πρότυπα, μαζί με τυχόν τροποποιήσεις, αναμένεται να οδηγήσουν τις επιχειρήσεις στην προετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων. Είναι προφανές ότι τα πρότυπα των ΔΠΧΠ είναι πολύ πιο λεπτομερή από τα ελληνικά πρότυπα. Τα τελευταία χρόνια, οι ανεπτυγμένες αλλά και αναπτυσσόμενες χώρες έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Π.) όπως αυτά καθορίζονται από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), πιθανότατα λόγω της σταθερής αύξησης των πολυεθνικών εταιρειών που αναζητούν επενδύσεις στο εξωτερικό. Όταν μια οικονομική οντότητα που υποβάλλει εκθέσεις βάσει ενός λογιστικού πλαισίου διαφορετικού από αυτό που αναγνωρίζεται από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) αποφασίζει να μεταβεί στο Πλαίσιο των ΔΠΧΠ, τότε πρέπει να συμμορφώνεται με ορισμένες απαιτήσεις (που ορίζονται από το ΔΠΧΠ).

Η παγκοσμιοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών έχει επιταχύνει τη ζήτηση για περισσότερο κατανοητή και διεθνώς συγκρίσιμη οικονομική πληροφόρηση. Το Διεθνές Συμβούλιο Λογιστικών Προτύπων (IASB) δημιουργήθηκε για να αναπτύξει

ένα ενιαίο σύνολο υψηλών ποιοτικά, κατανοητών και εφαρμόσιμων παγκόσμιων λογιστικών προτύπων που απαιτούν διαφανείς και συγκρίσιμες πληροφορίες σε οικονομικές καταστάσεις γενικής χρήσης.

Τα ΔΠΧΠ (Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης) αποσκοπούν στην αύξηση της συνέπειας, της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών δηλώσεων των ΔΠΧΠ. Πολλές ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες υπήρξαν αποδέκτες των ΔΠΧΠ (Demir et al., 2013: 74). Σημαντικό ορόσημο για την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ ήταν η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να υιοθετήσει τα ΔΠΧΠ για τις εισηγμένες εταιρείες. Το 2002, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε κανονισμό που απαιτεί όλες οι εταιρείες των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συμμορφώνονται με τα ΔΠΧΠ. Ως αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων, ο επιθυμητός στόχος της διεθνώς συγκρίσιμης χρηματοοικονομικής πληροφόρησης έχει σχεδόν επιτευχθεί. Ωστόσο, το επίπεδο συμμόρφωσης των εταιρειών με τις απαιτήσεις του ΔΠΧΠ 13 εξακολουθεί να είναι υπό αμφισβήτηση.

Τα τελευταία χρόνια, το ζήτημα της συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ έχει εξεταστεί από διάφορους μελετητές. Ο βαθμός συμμόρφωσης των εταιρειών ως προς τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των ΔΠΧΠ, καθώς και της σχέσης μεταξύ του επιπέδου της αποκάλυψης και των χαρακτηριστικών της εταιρείας (δηλαδή το μέγεθος της επιχείρησης, η μόχλευση, η κερδοφορία, η ηλικία της επιχείρησης και το μέγεθος της εταιρείας ελέγχου) εξετάζονται σε πολλές έρευνες. Ωστόσο, τα αποτελέσματα που προέκυψαν από αυτές τις έρευνες είναι ασυνεπή. Για παράδειγμα, ο Al-Shammari (2011) και ο Juhmani (2012) βρήκαν μια θετική επιρροή του μεγέθους της εταιρείας

στο επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ, ενώ οι Street and Bryant (2000) και Glaum and Street (2003) ανέφεραν ασήμαντη συσχέτιση.

1.2. Σκοπός της μελέτης

Ο σκοπός της μελέτης είναι να εξετάσει τη συμμόρφωση με τις τροποποιήσεις του ΔΠΧΠ 13 από το 2013 για εκατό επιχειρήσεις της Ε.Ε..

1.3. Δομή της μελέτης

Στο πρώτο κεφάλαιο υπάρχει μια εισαγωγή στη μελέτη.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται βιβλιογραφική ανασκόπηση και εξάγονται τα ερευνητικά ερωτήματα.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύεται η μεθοδολογία της έρευνας που ακολουθήθηκε.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας και στο πέμπτο κεφάλαιο η εξαγωγή των συμπερασμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

2.1. Συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των εθνικών

προτύπων

Με εξαίρεση τους Ali et al (2004), η οποία είναι μια πολυεθνική μελέτη, και τους Owusu-Ansah και Yeoh (2005), οι οποίοι εξετάζουν ένα δείγμα 50 εταιρειών για περίοδο τεσσάρων ετών, οι υπόλοιπες μελέτες χρησιμοποιούν πολύ μικρότερα δείγματα από το δείγμα της παρούσας μελέτης. Μόνο η μελέτη των Craig και Diga (1998) χρησιμοποιεί ένα δείγμα παρόμοιου μεγέθους (145 εταιρείες), αν και είναι πολυεθνική μελέτη.

Οι Naser και Nuseibeh (2003) χρησιμοποιούν την κοινώς χρησιμοποιούμενη διχοτόμο προσέγγιση και το σταθμισμένο δείκτη βάσει θεματικής και μέσης απόκρισης επτά χρηστών οικονομικών καταστάσεων στη χώρα στην οποία επικεντρώνεται η μελέτη (τη Σαουδική Αραβία). Οι Patton και Zelenka (1997) ακολουθούν την κοινώς χρησιμοποιούμενη διχοτομική προσέγγιση με δύο ακόμη εναλλακτικές λύσεις, έναν «κάπως ευρύτερο» και έναν «ευρύ δείκτη» (Patton & Zelenka, 1997: 609).

Αναγνωρίζεται ότι οι μελέτες που εξετάστηκαν επικεντρώνονται στις εταιρείες που λειτουργούν σε σημαντικά διαφορετικούς θεσμικούς θεσμούς και επομένως απαιτείται προσοχή όταν κάποιος προσπαθεί να συγκρίνει τα ευρήματά τους και να καταλήξουν σε συμπεράσματα. Επιπλέον, τα δείγματα αναφέρονται σε διαφορετικές περιόδους και όλες οι μελέτες χρησιμοποιούν αυτοματοποιημένους δείκτες, οι οποίοι μπορεί να

αυξήσουν την υποκειμενικότητα της διαδικασίας βαθμολόγησης. Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτο ότι οι μελέτες αυτές καταλήγουν σε παρόμοια συμπεράσματα.

Είναι σύνηθες ότι οι εταιρείες δε συμμορφώνονται πλήρως με τα εθνικά λογιστικά πρότυπα. Συγκεκριμένα, τα επίπεδα συμμόρφωσης είναι πολύ σπάνια κοντά ή ακόμα και πάνω από το 90%, με την πλειοψηφία των μελετών που αναφέρουν μέσα επίπεδα συμμόρφωσης περίπου 70% έως 80%. Ακόμη, παρατηρείται μεγάλη μεταβλητότητα στις βαθμολογίες συμμόρφωσης.

2.2. Συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ

Μια σειρά από μελέτες εξετάζουν τη συμμόρφωση με τα ΔΠΧΠ (που αναφέρονται ως ΔΛΠ πριν από το 2001) . Τα επίπεδα συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ φαίνονται πολύ παρόμοια με εκείνα που αφορούν τις αποκαλύψεις σύμφωνα με άλλα εθνικά πρότυπα. Είναι κοινώς γνωστό ότι οι εταιρείες δε συμμορφώνονται πλήρως με τη γνωστοποίηση των απαιτήσεων των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ και τα χαμηλά επίπεδα συμμόρφωσης δεν είναι σπάνια. Μια μεγάλη ποικιλία βαθμολογιών συμμόρφωσης έχει επίσης τεκμηριωθεί.

Σύμφωνα με τους Craig και Diga (1998), Tower, Hancock και Tarplin (1999), Street και Gray(2001) και Al-Shammari, Brown, και Tarca (2008) παρέχουν εμπειρικές αποδείξεις ότι αυτό εξαρτάται από την εταιρική σχέση που υπάρχει στη χώρα εγκατάστασης της εταιρείας, δηλαδή τα επίπεδα συμμόρφωσης εξαρτώνται από το συγκεκριμένο οικονομικό σύστημα αναφοράς κάθε χώρας.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό των μελετών που εξετάστηκαν είναι ότι τα δείγματα τους αναφέρονται, κυρίως στα τέλη της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Με την εξαίρεση της μελέτης των Fekete, Matis, και Lukács (2008), καμία από τις ακαδημαϊκές μελέτες δεν εξετάζει τη συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις βάσει των ΔΠΧΠ μετά την εφαρμογή τους στην ΕΕ το 2005. Ακόμη και οι μελέτες που περιλαμβάνουν εταιρείες από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 εξετάζουν τη συμμόρφωση με τις παλαιότερες εκδόσεις των ΔΛΠ, δηλαδή όχι τα αναθεωρημένα ΔΛΠ και τα πρόσφατα εισαχθέντα ΔΠΧΠ που προορίζονταν να παρέχουν μια «σταθερή πλατφόρμα» όσον αφορά τα πρώτα χρόνια υποχρεωτικής εφαρμογής των ΔΠΧΠ στην ΕΕ. Οι Fekete et al,(2008) επικεντρώνονται στη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις τεσσάρων προτύπων (ΔΠΧΠ 3, ΔΛΠ 27, ΔΛΠ 28 και ΔΛΠ 31) και το δείγμα αποτελείται μόνο από 17 ουγγρικές εταιρείες.

Οι δύο έρευνες της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και του Ινστιτούτου Ορκωτών Λογιστών στην Αγγλία και την Ουαλία (ICAEW) παρέχουν, επίσης, ορισμένα προκαταρκτικά στοιχεία σχετικά με τα επίπεδα συμμόρφωσης των εταιρειών της ΕΕ με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΠΧΠ μετά το 2005. Ωστόσο, τα συμπεράσματά τους είναι κυρίως περιγραφικού χαρακτήρα. Έτσι, η SEC δήλωσε ότι «δεν έχουν ακόμη καταλήξει σε συνολικά συμπεράσματα σχετικά με τη συνολική συμμόρφωση των εταιρειών ή τις συνέπειες κατά την εφαρμογή των ΔΠΧΠ».

Μια περαιτέρω διαπίστωση αυτής της ανασκόπησης είναι αυτή των Al-Shiab (2003) που αναφέρουν χαμηλή μέση βαθμολογία συμμόρφωσης σε σύγκριση με άλλες μελέτες που εξετάζουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των ΔΛΠ

στις αναδυόμενες αγορές σε μια παρόμοια περίοδο (π.χ. Hassan et. Al (2006) όσον αφορά την Αίγυπτο). Συγκεκριμένα, το επίπεδο συμμόρφωσης των εταιρειών κυμάνθηκε από 45% έως 56%. Αν και αυτό μπορεί να εξαρτάται από το συγκεκριμένο χαρακτηριστικά του συστήματος χρηματοοικονομικής πληροφόρησης στην Ιορδανία, μπορεί επίσης να αποδοθεί στη διαφορετική μέθοδο που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της συμμόρφωσης. Αυτό τείνει να παράγει περισσότερη «συντηρητική» (δηλαδή χαμηλότερη) συμμόρφωση (Tsalavoutas et al., 2010).

Επιπλέον, παρόμοια με τις μελέτες που συζητήθηκαν στην προηγούμενη υποενότητα, η πλειοψηφία των μελετών απασχολεί μέθοδο γνωστοποίησης ενός μόνο δείκτη γνωστοποίησης μέτρησης της συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΛΠ / ΔΠΧΠ (η κοινώς χρησιμοποιούμενη διχοτόμος προσέγγιση). Οι Street και Gray(2001) χρησιμοποιούν τόσο αυτή τη μέθοδο όσο και εκείνη που χρησιμοποιεί ο Al-Shiab, αλλά δεν ελέγχουν τη σημασία των διαφορών στις αναγνωρισθείσες βαθμολογίες συμμόρφωσης. Αξίζει να σημειωθεί ότι βρίσκουν διαφορετικές σημαντικές συσχετίσεις σε κάθε μέθοδο μεταξύ της εξαρτημένης μεταβλητής (βαθμολογία συμμόρφωσης) και έναν αριθμό ανεξάρτητων μεταβλητών.

Τέλος, υπάρχουν ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη συμμόρφωση με τα ΔΛΠ / ΔΠΧΠ των ελληνικών εισηγμένων εταιρειών. Συγκεκριμένα, μόνο ο Cairns (2001) περιλαμβάνει οικονομικές καταστάσεις ελληνικών εισηγμένων εταιρειών (τριών) και ισχυρίστηκε ότι είχαν υιοθετήσει τα ΔΠΧΠ εκτός από τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα. Αναφέρει ότι μόνο μία από τις τρεις εταιρείες παρείχε

ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις ΔΠΧΠ. Οι άλλες δύο δεν έδωσαν Καταστάσεις Ταμειακών Ροών και λογιστικά σημειώματα.

Οι Malone et al. (1993) διερευνούν την έκταση της οικονομικής γνωστοποίησης 125 επιχειρήσεων πετρελαίου και επιχειρήσεων φυσικού αερίου που προετοιμάζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα Λογιστικά Πρότυπα των ΗΠΑ. Χρησιμοποιώντας ένα σταθμισμένο δείκτη στοιχείων γνωστοποίησης, οι Malone et al. (1993) παρατήρησαν μια θετική σχέση μεταξύ του επιπέδου της γνωστοποίησης πληροφοριών και των τριών εταιρικών χαρακτηριστικών, δηλαδή τη μόχλευση, το αν είναι εισηγμένη ή όχι και τον αριθμό των μετόχων. Ωστόσο, το μέγεθος, η κερδοφορία και ο τύπος του ελεγκτή καθορίζονται στατιστικά ασήμαντοι παράγοντες.

Οι Dumontier και Raffournier (1998) εξέτασαν τη σχέση μεταξύ του επιπέδου της γνωστοποίησης και των εταιρικών χαρακτηριστικών σε δείγμα 133 ελβετικών εισηγμένων εταιρειών. Οι μονομερείς αναλύσεις δείχνουν μια θετική επίδραση στο μέγεθος, τη διεθνικότητα, τον τύπο του ελεγκτή και τη διάχυση ιδιοκτησίας σχετικά με την εκούσια συμμόρφωση με τα ΔΠΧΠ. Αντιστρόφως, η μόχλευση, η κερδοφορία και η ένταση κεφαλαίου διαπιστώθηκε ότι είναι ασήμαντες εξηγώντας το επίπεδο συμμόρφωσης. Καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι πιέσεις από εξωτερικές αγορές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην απόφαση εφαρμογής των ΔΠΧΠ από ελβετικές εισηγμένες εταιρείες.

Ο Naser (1998) εξέτασε εμπειρικά την επίδραση συγκεκριμένων οικονομικών χαρακτηριστικών σχετικά με την πληρότητα της γνωστοποίησης στις ετήσιες εκθέσεις ενός δείγματος 54 εταιρειών στην Ιορδανία που προετοιμάζουν και παρουσιάζουν τις

οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ. Τα ευρήματά του αποκαλύπτουν ότι η συμμόρφωση με τη δημοσιοποίηση βελτιώθηκε μετά την υιοθέτηση των διεθνών προτύπων. Τα εμπειρικά στοιχεία δείχνουν επίσης ότι το μέγεθος της επιχείρησης, η μόχλευση και η απόδοση ιδίων κεφαλαίων σχετίζονται θετικά με την πληρότητα της αποκάλυψης των εταιρειών δειγματοληψίας. Άλλα εταιρικά χαρακτηριστικά όπως ο τύπος του κλάδου, το μέγεθος της ελεγκτικής εταιρείας και η δομή ιδιοκτησίας, ωστόσο, δεν έχουν σχέση με το επίπεδο συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ.

Οι Street και ο Bryant (2000) εξετάζουν τους παράγοντες που σχετίζονται με το συνολικό επίπεδο της κοινοποίησης και του επιπέδου συμμόρφωσης με την ανάλυση των ετήσιων εκθέσεων από το 1998, εταιρειών που ισχυρίζονται ότι χρησιμοποιούν ΔΠΧΠ. Τα αποτελέσματά τους δείχνουν ότι το συνολικό επίπεδο γνωστοποίησης είναι μεγαλύτερο για εταιρείες εισηγμένες στις Η.Π.Α. Αυτό το εύρημα υποστηρίζει την ιδέα ότι υπάρχει σημαντική συσχέτιση μεταξύ της κατάστασης της κατάταξης και του συνολικού επιπέδου γνωστοποίησης. Εκτός από το αν είναι εισηγμένες, τα ευρήματά τους δείχνουν ότι η λογιστική, η υποσημείωση των πολιτικών και η γνωμοδότηση ελέγχου παρέχουν μια καλύτερη ένδειξη του συνολικού επιπέδου γνωστοποίησης. Από την άλλη πλευρά, διαπιστώθηκε πως το συνολικό επίπεδο γνωστοποίησης δε σχετίζεται με άλλες μεταβλητές, συμπεριλαμβανομένου του μεγέθους και της κερδοφορίας. Ακολουθώντας μια παρόμοια μεθοδολογία, οι Street and Grey (2001) εξετάζουν τη συμμόρφωση με τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις των ΔΠΧΠ.

Οι Glaum and Street (2003) εξετάζουν τη συμμόρφωση με τα Δ.Π.Χ.Π. εταιρειών που είναι εισηγμένες στη αγορά της Γερμανίας. Με βάση ένα δείγμα 100

επιχειρήσεων που εφαρμόζουν τα ΔΠΧΠ και 100 που εφαρμόζουν τα Λογιστικά Πρότυπα των ΗΠΑ, διερευνούν το βαθμό στον οποίο οι εταιρείες συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις γνωστοποιήσεων των Δ.Π.Χ.Α. και των ΗΠΑ. Τα δικά τους αποτελέσματα δείχνουν σημαντικό βαθμό μη συμμόρφωσης που υποδηλώνει έλλειψη αποτελεσματικότητας εποπτείας στη γερμανική κεφαλαιαγορά. Επιπλέον, το μέσο επίπεδο συμμόρφωσης είναι σημαντικά χαμηλότερο για τις εταιρείες που εφαρμόζουν τα ΔΠΧΠ σε σύγκριση με τις εταιρείες που εφαρμόζουν τα Λογιστικά Πρότυπα των ΗΠΑ. Το συνολικό επίπεδο συμμόρφωσης γνωστοποίησης με τα Δ.Π.Χ.Π. και τα Λογιστικά Πρότυπα των ΗΠΑ σχετίζεται θετικά με τις εταιρείες που ελέγχονται από 5 μεγάλες ελεγκτικές εταιρείες και εισηγμένες εταιρείες στα χρηματιστήρια των ΗΠΑ, ενώ το μέγεθος της εταιρείας και η ηλικία των επιχειρήσεων δε σχετίζονται σημαντικά με το επίπεδο συμμόρφωσης με τις γνωστοποιήσεις των Δ.Π.Χ.Π. και των Λογιστικών Προτύπων των ΗΠΑ.

Σε άλλη μελέτη, οι Ali et al. (2004) εξετάζουν τη συμμόρφωση των εισηγμένων εταιρειών με γνωστοποιήσεις στις τρεις μεγάλες χώρες της Νότιας Ασίας, δηλαδή στην Ινδία, το Πακιστάν και το Μπανγκλαντές και αξιολογούν τις εταιρικές ιδιότητες που επηρεάζουν το βαθμό συμμόρφωσης με αυτά τα πρότυπα. Χρησιμοποιώντας ένα σύστημα βαθμολόγησης για να αναπτύξουν ένα σύνολο δείκτη συμμόρφωσης για κάθε εταιρεία δειγματοληψίας, τα αποτελέσματα δείχνουν σημαντική διακύμανση των συνολικών επιπέδων συμμόρφωσης των γνωστοποιήσεων μεταξύ των εταιρειών και τα διαφορετικά εθνικά λογιστικά πρότυπα. Τα αποτελέσματά τους υποστηρίζουν επίσης την ιδέα ότι τα επίπεδα συμμόρφωσης σχετίζονται θετικά με το μέγεθος της εταιρείας,

την κερδοφορία και την κατάσταση της πολυεθνικής εταιρείας. Ωστόσο, τα επίπεδα μόχλευσης και η ποιότητα των εξωτερικών ελεγκτών διαπιστώθηκε ότι είναι ασήμαντη στην εξήγηση του επιπέδου συμμόρφωσης.

Οι Al-Shammari et al. (2008) διερευνούν την έκταση της συμμόρφωσης με τα Δ.Π.Χ.Π. εταιρείες στις χώρες μέλη του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου (ΣΣΚ). Βρίσκουν τόσο για τη μέτρηση όσο και για τη γνωστοποίηση ότι αυξήθηκε κατά την περίοδο 1996-2002. Επιπλέον, το επίπεδο υποχρεωτικής συμμόρφωσης αυξάνεται με το επίπεδο του μεγέθους της εταιρείας, της μόχλευσης και της διεθνοποίησης, όπως προτείνεται από τη βιβλιογραφία. Οι Al-Shammari et al. (2008) αναφέρουν επίσης ότι η συμμόρφωση βελτιώθηκε περισσότερο στο Κουβέιτ και το Ομάν από ότι στα άλλα κράτη μέλη του ΣΣΚ χάρη στην παρακολούθηση και την επιβολή των ΔΠΧΠ σε αυτά από το 1999.

Σε μελέτη που εξετάζει το βαθμό συμμόρφωσης των εταιρειών εκτός ΗΠΑ με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των ΔΠΧΠ στις ετήσιες εκθέσεις τους 1999 και 2000, οι Hodgdon et al. (2009) διαπιστώνουν ότι η συμμόρφωση βελτιώνεται μεταξύ του 1999 και του 2000. Τα αποτελέσματά τους επίσης αποκαλύπτουν ότι η επιλογή του ελεγκτή σχετίζεται θετικά με τη συμμόρφωση των επιχειρήσεων κατά τον έλεγχο για μη μετρημένα, συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Οι Hossain και Hammami (2009) μελέτησαν τη σχέση μεταξύ των χαρακτηριστικών της συγκεκριμένης επιχείρησης και της γνωστοποίησης στο Κατάρ. Συνολικά 44 εθελοντικά στοιχεία αναπτύχθηκαν για να αξιολογηθεί το επίπεδο δημοσιοποίησης στις ετήσιες εκθέσεις 25 εισηγμένων εταιρειών. Τα ευρήματα δείχνουν

ότι η ηλικία, το μέγεθος και η πολυπλοκότητα σχετίζονται σημαντικά θετικά με το επίπεδο της γνωστοποίησης, ωστόσο, η κερδοφορία είναι ασήμαντη εξηγώντας τη διακύμανση της εθελοντικής αποκάλυψης.

Με βάση δείγμα επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο του Μπαχρέιν, ο Juhmani (2012) εξετάζει το επίπεδο συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές απαιτήσεις γνωστοποίησης των Δ.Π.Χ.Π και τη συσχέτιση μεταξύ του επιπέδου γνωστοποίησης και των εταιρικών χαρακτηριστικών. Τα ευρήματά του δείχνουν ότι το επίπεδο συμμόρφωσης είναι θετικό και σχετίζεται σημαντικά με το μέγεθος της εταιρείας και το μέγεθος της επιχείρησης ελέγχου, ενώ η κερδοφορία, η μόχλευση και η ηλικία των εργαζομένων θεωρείται ασήμαντη για την εξήγηση του επιπέδου συμμόρφωσης όσον αφορά τη γνωστοποίηση των ΔΠΧΠ.

Τα συνεπή ευρήματα της χαμηλής συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ ή άλλες εθνικές υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις λογιστικών προτύπων καταδεικνύουν ότι, παρόλο που οι εταιρείες αναμένεται να συμμορφωθούν με τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις, σπάνια το κάνουν εντελώς. Επομένως, αυτά τα ευρήματα παρέχουν βάσιμους λόγους για τις ανησυχίες σχετικά με την «ποιότητα» των οικονομικών καταστάσεων μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ στην ΕΕ (Ball, 2006, Nobes, 2006, Schipper, 2005, Weetman, 2006). Όσον αφορά στην παρούσα μελέτη, προτείνουν ότι τα επίπεδα συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΠΧΠ ενδέχεται επίσης να είναι χαμηλά για τις ελληνικές εισηγμένες εταιρείες.

Από μεθοδολογική άποψη, η παρούσα μελέτη επίσης απαιτεί πιο εύρωστα ευρήματα σε σύγκριση με τα παρεχόμενα από προηγούμενες μελέτες. Ειδικότερα, η

παρούσα έρευνα χρησιμοποιεί μεθόδους μέτρησης της συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις και δοκιμές σύμφωνα με τη σημασία των διαφορών στις διαπιστωθείσες βαθμολογίες συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ. Κατά συνέπεια, η μελέτη αυτή θεωρεί ως έγκυρα ευρήματα μόνο τους καθοριστικούς παράγοντες συμμόρφωσης που είναι σημαντικοί από τη μέθοδο που χρησιμοποιείται.

Τέλος, αυτές οι αναθεωρήσεις δείχνουν επίσης ότι δεν υπάρχει πρόσφατο μεγάλο ποσό ερευνών που διερευνά τη συμμόρφωση των εταιρειών με όλες τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΠΧΠ 13 μετά το 2013 στην Ε.Ε. Η παρούσα μελέτη αντιμετωπίζει αυτό το χάσμα στη βιβλιογραφία και συμβάλλει στις πρόσφατες προσκλήσεις για αυτό το είδος έρευνας.

2.3.Το ΔΠΧΠ 13

Το Δ.Π.Χ.Π. 13 επιμετρήσεως εύλογης αξίας έχει σαν σκοπό να δημιουργήσει ένα ενιαίο πλαίσιο για τη μέτρηση της εύλογης αξίας. Στο πρότυπο προσδιορίζονται με ευκρίνεια οι λογιστικοί χειρισμοί που μια επιχείρηση πρέπει να ακολουθήσει σε σχέση με λογαριασμούς που επιμετρούνται, καθώς επίσης και οι γνωστοποιήσεις που είναι υποχρεωμένη να δημοσιεύει. Το Πρότυπο ορίζει την εύλογη αξία βάσει της έννοιας «τιμή εξόδου» και χρησιμοποιεί μια «ιεραρχία δίκαιης αξίας», η οποία έχει ως αποτέλεσμα μια μέτρηση βάσει της αγοραίας τιμής και όχι της αξίας του ιστορικού κόστους για την συγκεκριμένη οντότητα+. Το εν λόγω πρότυπο άρχισε να εφαρμόζεται από την 1/1/2013.

Έτσι, το ΔΠΧΠ 13:

- ορίζει την εύλογη αξία

- καθορίζει σε ένα ΔΠΧΠ τη μέτρηση της εύλογης αξίας
- απαιτεί γνωστοποιήσεις σχετικά με μετρήσεις εύλογης αξίας.

Το ΔΠΧΠ 13 επιδιώκει να αυξήσει τη συνοχή και τη συγκρισιμότητα στις μετρήσεις της εύλογης αξίας και τις σχετικές γνωστοποιήσεις μέσω μιας «ιεραρχίας δίκαιης αξίας». Η ιεραρχία κατατάσσει τις εισροές που χρησιμοποιούνται στις τεχνικές αποτίμησης σε τρία επίπεδα. Η ιεραρχία δίνει την υψηλότερη προτεραιότητα σε (μη διορθωμένες) τιμές στην ενεργό αγορά για ταυτόσημα περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις και τη χαμηλότερη προτεραιότητα σε μη παρατηρήσιμες εισροές (ΔΠΧΠ 13).

Εάν οι εισροές που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της εύλογης αξίας ταξινομηθούν σε διαφορετικά επίπεδα της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, τότε η μέτρηση της εύλογης αξίας ταξινομείται στο σύνολό της στο επίπεδο της εισροής χαμηλότερου επιπέδου που είναι σημαντικό για το σύνολο της μέτρησης (με βάση την εφαρμογή της απόφασης).

2.3.1. Εισροές επιπέδου 1

Οι εισροές επιπέδου 1 είναι οι τιμές στις ενεργές αγορές για ταυτόσημα περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις που μπορεί να έχει πρόσβαση η οικονομική οντότητα κατά την ημερομηνία αποτίμησης.

Μια τιμή αγοράς στην ενεργό αγορά παρέχει τα πιο αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία της εύλογης αξίας και χρησιμοποιείται χωρίς προσαρμογή για τη μέτρηση της εύλογης αξίας όποτε είναι διαθέσιμη, με περιορισμένες εξαιρέσεις.

Εάν μια οικονομική οντότητα κατέχει μια θέση μόνο σε ένα περιουσιακό στοιχείο ή μία υποχρέωση και το περιουσιακό στοιχείο ή η υποχρέωση διαπραγματεύεται σε μια ενεργό αγορά, τότε η εύλογη αξία του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης αποτιμάται στο Επίπεδο 1 ως το προϊόν της εισηγμένης τιμής για το μεμονωμένο περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση. Η ποσότητα που κατέχει η οντότητα ενδέχεται να επηρεάσει την αναγραφόμενη τιμή, ακόμη και αν ο κανονικός ημερήσιος όγκος συναλλαγών της αγοράς δεν επαρκεί για να απορροφήσει την ποσότητα που κατέχει.

2.3.2. Εισροές επιπέδου 2

Οι εισροές επιπέδου 2 είναι εισροές εκτός από τις τιμές αγοράς που περιλαμβάνονται στο επίπεδο 1 που είναι παρατηρήσιμες για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση, είτε άμεσα είτε έμμεσα.

Οι εισροές επιπέδου 2 περιλαμβάνουν:

- τις τιμές των παρόμοιων περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων σε ενεργές αγορές.
- τις τιμές των πανομοιότυπων ή παρομοίων περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων σε αγορές που δεν δραστηριοποιούνται.
- εισροές εκτός από τις αναγραφόμενες τιμές που είναι παρατηρήσιμες για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση, όπως για παράδειγμα τα επιτόκια και οι καμπύλες αποδόσεων που παρατηρούνται σε συχνά αναφερόμενα διαστήματα:
- έμμεσες μεταβλητές
- πιστωτικά περιθώρια

- εισροές που προέρχονται κυρίως ή επιβεβαιώνονται από παρατηρήσιμα δεδομένα της αγοράς με συσχέτιση ή με άλλα μέσα («ενισχυόμενες από την αγορά εισροές»).

2.3.3.Εισροές επιπέδου 3

Οι εισροές επιπέδου 3 είναι μη παρατηρήσιμες εισροές για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση.

Οι μη παρατηρήσιμες εισροές χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της εύλογης αξίας στο βαθμό που δεν υπάρχουν διαθέσιμες παρατηρήσιμες εισροές, επιτρέποντας έτσι την κατάρτιση καταστάσεων στις οποίες υπάρχει μικρή, αν υπάρχει, δραστηριότητα στην αγορά για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση κατά την ημερομηνία μέτρησης. Μια οικονομική οντότητα αναπτύσσει μη παρατηρήσιμες εισροές χρησιμοποιώντας τις βέλτιστες διαθέσιμες πληροφορίες κατά περίπτωση, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν τα δεδομένα της ίδιας της οντότητας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις πληροφορίες σχετικά με υποθέσεις των συμμετεχόντων στην αγορά που είναι λογικά διαθέσιμες.

2.3.4.Μέτρηση της εύλογης αξίας

Ο σκοπός της αποτίμησης της εύλογης αξίας είναι να εκτιμηθεί η τιμή στην οποία θα πραγματοποιηθεί μια συστηματική συναλλαγή για την πώληση του περιουσιακού στοιχείου ή τη μεταβίβαση της υποχρέωσης μεταξύ των συμμετεχόντων στην αγορά κατά την ημερομηνία αποτίμησης υπό τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Η επιμέτρηση μιας εύλογης αξίας απαιτεί από την οικονομική οντότητα να προσδιορίσει όλα τα ακόλουθα:

- το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση που αποτελεί το αντικείμενο της επιμέτρησης (σύμφωνα με τη λογιστική του μονάδα).
- για ένα μη χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, την προϋπόθεση αποτίμησης που είναι κατάλληλη για τη μέτρηση (σύμφωνα με την υψηλότερη και καλύτερη δυνατή χρήση).
- την κύρια (ή πλέον συμφέρουσα) αγορά του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης.
- τις τεχνικές αποτίμησης που είναι κατάλληλες για τη μέτρηση λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα δεδομένων με τα οποία αναπτύσσονται οι εισροές που αντιπροσωπεύουν τις παραδοχές που θα χρησιμοποιούσαν οι συμμετέχοντες στην αγορά κατά την τιμολόγηση του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης και το επίπεδο της ιεραρχίας των εύλογων αξιών εντός των οποίων ταξινομούνται οι εισροές.

2.3.5.Οδηγίες για τη μέτρηση

Το ΔΠΧΠ 13 παρέχει τις οδηγίες για τη μέτρηση της εύλογης αξίας, συμπεριλαμβανομένων των ακολούθων:

Η οικονομική οντότητα λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά του μετρηθέντος περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης που θα λάβει υπόψη ένας συμμετέχων στην αγορά κατά την τιμολόγηση του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης κατά την ημερομηνία αποτίμησης (π.χ. κατάσταση και θέση του περιουσιακού στοιχείου και τυχόν περιορισμοί στην πώληση και χρήση του στοιχείου ενεργητικού). Η επιμέτρηση

της εύλογης αξίας αφορά μια ομαλή συναλλαγή μεταξύ των συμμετεχόντων στην αγορά κατά την ημερομηνία αποτίμησης υπό τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς.

Η επιμέτρηση της εύλογης αξίας προϋποθέτει μια συναλλαγή που λαμβάνει χώρα στην κύρια αγορά του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης ή ελλείψει μιας κύριας αγοράς, η πλέον συμφέρουσα αγορά για το περιουσιακό στοιχείο ή την υποχρέωση.

Η αποτίμηση εύλογης αξίας ενός μη χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου λαμβάνει υπόψη την υψηλότερη και βέλτιστη χρήση του.

Μια μέτρηση της εύλογης αξίας μιας χρηματοοικονομικής ή μη χρηματοοικονομικής υποχρέωσης ή των ιδίων συμμετοχικών τίτλων μιας οικονομικής οντότητας προϋποθέτει ότι μεταβιβάζεται σε συμμετέχοντα στην αγορά κατά την ημερομηνία αποτίμησης, χωρίς διακανονισμό, κατάσβεση ή ακύρωση κατά την ημερομηνία αποτίμησης.

Η εύλογη αξία μιας υποχρέωσης αντανακλά τον κίνδυνο μη εκτέλεσης (ο κίνδυνος που η οικονομική οντότητα δεν θα εκπληρώσει κάποια υποχρέωση), συμπεριλαμβανομένου του πιστωτικού κινδύνου μιας ίδιας επιχείρησης και την ανάληψη του ίδιου κινδύνου μη εκτέλεσης πριν και μετά τη μεταβίβαση της υποχρέωσης.

Προαιρετική εξαίρεση ισχύει για ορισμένα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις με συμψηφιστικές θέσεις σε κινδύνους αγοράς ή πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις (απαιτείται επιπλέον γνωστοποίηση).

2.3.6. Τεχνικές αποτίμησης

Μια οικονομική οντότητα χρησιμοποιεί τεχνικές αποτίμησης κατάλληλες για τις περιστάσεις και για τις οποίες υπάρχουν διαθέσιμα επαρκή δεδομένα για τη μέτρηση της εύλογης αξίας, τη μεγιστοποίηση της χρήσης των σχετικών παρατηρήσιμων εισροών και την ελαχιστοποίηση της χρήσης μη παρατηρήσιμων εισροών.

Ο στόχος της χρησιμοποίησης μιας τεχνικής αποτίμησης είναι η εκτίμηση της τιμής με την οποία θα πραγματοποιηθεί μια συστηματική συναλλαγή για την πώληση του περιουσιακού στοιχείου ή τη μεταβίβαση της υποχρέωσης μεταξύ των συμμετεχόντων στην αγορά και της ημερομηνίας μέτρησης υπό τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Τρεις ευρέως χρησιμοποιούμενες τεχνικές αποτίμησης είναι:

- προσέγγιση αγοράς - χρησιμοποιεί τις τιμές και άλλες σχετικές πληροφορίες που παράγονται από συναλλαγές στην αγορά που περιλαμβάνουν πανομοιότυπα ή συγκρίσιμα (παρεμφερή) περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις ή μια ομάδα περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (π.χ. μια επιχείρηση).
- προσέγγιση κόστους - αντικατοπτρίζει το ποσό που θα απαιτούσε επί του παρόντος να αντικαταστήσει την ικανότητα εξυπηρέτησης ενός περιουσιακού στοιχείου (τρέχον κόστος αντικατάστασης).
- εισοδηματική προσέγγιση - μετατρέπει τα μελλοντικά ποσά (ταμιακές ροές ή έσοδα και έξοδα) σε ένα ενιαίο τρέχον (προεξοφλημένο) ποσό, το οποίο αντικατοπτρίζει τις τρέχουσες προσδοκίες της αγοράς για τα μελλοντικά αυτά ποσά.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, θα είναι κατάλληλη μια ενιαία τεχνική αποτίμησης, ενώ σε άλλες θα είναι κατάλληλες πολλές τεχνικές αποτίμησης.

2.3.7.Γνωστοποίηση

2.3.7.1.Στόχος γνωστοποίησης

Το ΔΠΧΠ 13 απαιτεί από μια οικονομική οντότητα να γνωστοποιεί πληροφορίες που βοηθούν τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να αξιολογήσουν και τα δύο ακόλουθα:

- για περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις που αποτιμώνται στην εύλογη αξία σε επαναλαμβανόμενη ή μη επαναλαμβανόμενη βάση στην κατάσταση οικονομικής θέσης μετά την αρχική αναγνώριση, οι τεχνικές αποτίμησης και οι εισροές που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη αυτών των μετρήσεων.
- για τις μετρήσεις εύλογης αξίας με τη χρήση σημαντικών μη παρατηρήσιμων εισροών (επίπεδο 3), την επίδραση των μετρήσεων επί των αποτελεσμάτων ή άλλων συνολικών εσόδων για την περίοδο.

2.3.7.2.Προσδιορισμός των τάξεων

Όπου απαιτείται να παρέχονται γνωστοποιήσεις για κάθε κατηγορία περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης, η οικονομική οντότητα προσδιορίζει τις κατάλληλες κατηγορίες ανάλογα με τη φύση, τα χαρακτηριστικά και τους κινδύνους του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης και το επίπεδο της ιεραρχίας της εύλογης αξίας εντός της οποίας κατηγοριοποιείται (ΔΠΧΠ 13:94).

Ο προσδιορισμός των κατάλληλων κατηγοριών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων για τα οποία πρέπει να παρέχονται γνωστοποιήσεις σχετικά με εκτιμήσεις εύλογης αξίας απαιτεί την κρίση. Μια κατηγορία περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων θα απαιτεί συχνά μεγαλύτερο διαχωρισμό από τα στοιχεία που παρουσιάζονται στην κατάσταση οικονομικής θέσης. Ο αριθμός των κατηγοριών μπορεί να χρειάζεται να είναι μεγαλύτερος για τις μετρήσεις εύλογης αξίας που κατατάσσονται στο επίπεδο 3.

Ορισμένες αποκαλύψεις διαφοροποιούνται ως προς το αν οι μετρήσεις είναι:

- Επαναλαμβανόμενες μετρήσεις δίκαιης αξίας - μετρήσεις εύλογης αξίας που απαιτούνται ή επιτρέπονται από άλλα Δ.Π.Χ.Α. που πρέπει να αναγνωρίζονται στην κατάσταση οικονομικής θέσης στο τέλος κάθε περιόδου αναφοράς.
- Οι μη επαναλαμβανόμενες μετρήσεις εύλογης αξίας είναι μετρήσεις εύλογης αξίας που απαιτούνται ή επιτρέπονται από άλλα Δ.Π.Χ.Α., οι οποίες πρέπει να επιμετρούνται στην κατάσταση οικονομικής θέσης σε συγκεκριμένες περιστάσεις.

2.3.7.3. Απαιτούμενες ειδικές γνωστοποιήσεις

Για την επίτευξη του στόχου γνωστοποίησης, απαιτούνται οι ακόλουθες ελάχιστες γνωστοποιήσεις για κάθε κατηγορία περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αποτιμώνται στην εύλογη αξία (συμπεριλαμβανομένων των μετρήσεων που βασίζονται στην εύλογη αξία εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος Δ.Π.Χ.Π.) στην

κατάσταση οικονομικής θέσης μετά την αρχική αναγνώριση οι απαιτήσεις έχουν συνοψιστεί και απαιτείται πρόσθετη γνωστοποίηση όταν είναι απαραίτητο):

- τη μέτρηση της εύλογης αξίας κατά το τέλος της περιόδου αναφοράς
- για μη επαναλαμβανόμενες μετρήσεις εύλογης αξίας, οι λόγοι για τη μέτρηση
- το επίπεδο της ιεραρχίας των εύλογων αξιών μέσα στο οποίο ταξινομούνται οι μετρήσεις της εύλογης αξίας στο σύνολό τους (Επίπεδο 1, 2 ή 3)
- για τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που κατέχονται κατά την ημερομηνία αναφοράς, τα οποία αποτιμώνται στην εύλογη αξία σε επαναλαμβανόμενη βάση, τα ποσά των μεταβιβάσεων μεταξύ του επιπέδου 1 και του επιπέδου 2 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, οι λόγοι αυτών των μεταβιβάσεων και η πολιτική της οντότητας για τον προσδιορισμό των μεταβιβάσεων μεταξύ των επιπέδων θεωρείται ότι έχουν συμβεί, αποκαλύπτοντας χωριστά και συζητώντας τις μεταφορές προς και από κάθε επίπεδο.
- για τις μετρήσεις εύλογης αξίας που ταξινομούνται στο επίπεδο 2 και στο επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, περιγραφή της τεχνικής αποτίμησης και των εισροών που χρησιμοποιούνται στη μέτρηση της εύλογης αξίας, τυχόν μεταβολή στις τεχνικές αποτίμησης και ο (οι) λόγος μια τέτοια αλλαγή (με ορισμένες εξαιρέσεις).
- για μετρήσεις εύλογης αξίας που ταξινομούνται στο επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, ποσοτικές πληροφορίες σχετικά με τις

σημαντικές μη παρατηρήσιμες εισροές που χρησιμοποιήθηκαν για τη μέτρηση της εύλογης αξίας (με ορισμένες εξαιρέσεις).

- για επαναλαμβανόμενες μετρήσεις εύλογης αξίας που ταξινομούνται στο επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, μια συμφωνία από τα εναρκτήρια υπόλοιπα στα υπόλοιπα κλεισίματος, γνωστοποιώντας ξεχωριστά τις μεταβολές κατά τη διάρκεια της περιόδου που αποδίδονται στα ακόλουθα: συνολικά κέρδη ή ζημιές για την περίοδο που αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα, και τα στοιχεία γραμμής στα κέρδη ή τις ζημιές στα οποία αναγνωρίζονται τα κέρδη ή οι ζημιές - αποκαλύπτοντας χωριστά το ποσό που συμπεριλαμβάνεται στα αποτελέσματα, το οποίο αποδίδεται στην μεταβολή των μη πραγματοποιηθέντων κερδών ή ζημιών που σχετίζονται με αυτά τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που διατηρούνται στο τέλος της περιόδου αναφοράς και τα στοιχεία γραμμής στα κέρδη ή τις ζημιές στα οποία αναγνωρίζονται αυτά τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη ή ζημιές τα συνολικά κέρδη ή ζημιές για την περίοδο που αναγνωρίζονται στα λοιπά συνολικά έσοδα και το (τα) κονδύλι (τα) σε άλλα συνολικά έσοδα στα οποία αναγνωρίζονται αυτά τα κέρδη ή οι ζημιές αγορές, πωλήσεις, εκδόσεις και διακανονισμούς (καθένα από αυτά τα είδη αλλαγών αποκαλύπτεται χωριστά) τα ποσά των τυχόν μεταβιβάσεων προς και από το Επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, τους λόγους αυτών των μεταβιβάσεων και την πολιτική της οικονομικής οντότητας για τον

προσδιορισμό του χρονικού διαστήματος που θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκαν μεταφορές μεταξύ των επιπέδων. Οι μεταφορές στο Επίπεδο 3 θα γνωστοποιούνται και θα συζητούνται ξεχωριστά από τις μεταφορές εκτός του επιπέδου 3.

- για μετρήσεις εύλογης αξίας που ταξινομούνται στο επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών, περιγραφή των διαδικασιών αποτίμησης που χρησιμοποιεί η οντότητα.
- για επαναλαμβανόμενες μετρήσεις εύλογης αξίας που έχουν ταξινομηθεί στο επίπεδο 3 της ιεραρχίας των εύλογων αξιών: αφηγηματική περιγραφή της ευαισθησίας της μέτρησης της εύλογης αξίας στις μεταβολές των μη παρατηρήσιμων εισροών, εάν η μεταβολή των εισροών σε διαφορετικό ποσό μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικά υψηλότερη ή χαμηλότερη εύλογη αξία μέτρησης. Εάν υπάρχουν αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των εισροών και άλλων μη παρατηρήσιμων εισροών που χρησιμοποιούνται στη μέτρηση της εύλογης αξίας, η οικονομική οντότητα παρέχει επίσης μια περιγραφή αυτών των αλληλεπιδράσεων και του τρόπου με τον οποίο μπορούν να μεγεθύνουν ή να μετριάσουν την επίδραση των αλλαγών στις μη παρατηρήσιμες εισροές στη μέτρηση της εύλογης αξίας.
- για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, εάν η αλλαγή μιας ή περισσότερων από τις μη παρατηρήσιμες εισροές για να ληφθούν υπόψη ευλόγως δυνατές εναλλακτικές παραδοχές θα μεταβάλει σημαντικά την εύλογη αξία, η οικονομική οντότητα θα πρέπει

να δηλώσει το γεγονός αυτό και να αποκαλύψει το αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών. Η οικονομική οντότητα θα γνωστοποιήσει τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκε η επίδραση μιας μεταβολής ώστε να αντικατοπτρίζει μια λογικά πιθανή εναλλακτική παραδοχή.

εάν η υψηλότερη και βέλτιστη χρήση ενός μη χρηματοπιστωτικού περιουσιακού στοιχείου διαφέρει από την τρέχουσα χρήση του, η οντότητα πρέπει να γνωστοποιεί το γεγονός αυτό και γιατί το μη χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο χρησιμοποιείται με τρόπο που διαφέρει από την υψηλότερη και βέλτιστη χρήση του.

2.4. Παράγοντες προσδιορισμού της γνωστοποίησης

Εκτός από την υποκειμενική πλευρά του προσδιορισμού της σημαντικότητας, συχνά συνδέονται και άλλοι παράγοντες με τις διαφορές στις πολιτικές γνωστοποίησης σε επίπεδο επιχείρησης. Σύμφωνα με τους Archambault & Archambault (2003), «η απόφαση γνωστοποίησης της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης βάσει επιχείρησης γίνεται μέσα σε μια σύνθετη διαδικασία που λαμβάνει υπόψη τους εθνικούς και εταιρικούς παράγοντες». Ως εκ τούτου, η χρηματοοικονομική πληροφόρηση και οι γνωστοποιήσεις είναι αποτέλεσμα όχι μόνο των αναγκών των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων αλλά και του περιβάλλοντος στο οποίο λειτουργεί η επιχειρηματική οντότητα.

Παράγοντες εθνικού επιπέδου

Από αυτή την άποψη, ένας παράγοντας που διαπερνά τόσο τα εθνικά όσο και τα εταιρικά συστήματα είναι η κουλτούρα (Archambault & Archambault, 2003). Ο Hofstede et al (2010) έχει ορίσει την κουλτούρα ως το «συλλογικό προγραμματισμό

του νου που διακρίνει τα μέλη μιας ομάδας ή μιας κατηγορίας ανθρώπων από τους άλλους» και καθιέρωσε τέσσερις διαστάσεις μέσω των οποίων μπορεί να μετρηθεί η κουλτούρα: μικρός έως μεγάλος), ο κολεκτιβισμός εναντίον του ατομικισμού, η θηλυκότητα έναντι της αρρενωπότητας και η αποφυγή αβεβαιότητας (από χαμηλό σε υψηλό). Κάθε εθνική κουλτούρα μπορεί επομένως να χαρακτηρίζεται από διαφορετικές βαθμολογίες σε καθεμία από αυτές τις τέσσερις διαστάσεις (Hofstede et al, 2010:31). Επιπλέον, αυτές οι πολιτισμικές διαστάσεις χρησιμοποιούνται ευρέως στην έρευνα κοινωνικών επιστημών και έχουν συχνά συνδεθεί με λογιστικές αξίες που αποδεικνύονται ότι επηρεάζουν τις πολιτικές γνωστοποίησης, όπως ο συντηρητισμός και το απόρρητο (Jaggi & Low, 2000).

Οι Jaggi & Low (2000) διαπίστωσαν ότι οι πολιτιστικές αξίες χάνουν την επεξηγηματική τους εξουσία όσον αφορά τις γνωστοποιήσεις όταν η έρευνα λαμβάνει επίσης υπόψη το νομικό σύστημα μιας χώρας, ειδικά στο πλαίσιο των χωρών του κοινού δικαίου. Ταυτόχρονα, είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι τα νομικά συστήματα αντικατοπτρίζουν τον εθνικό πολιτισμό. Εντούτοις, ο Zarzerski (1996) παρέχει στοιχεία ότι οι δυνάμεις της αγοράς μπορούν να αλλάξουν τον ρόλο που παίζει ο πολιτισμός στη χάραξη των πολιτικών γνωστοποίησης. Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται περισσότερο στις διεθνείς αγορές έχουν συνήθως την τάση να παρουσιάζουν μια διαφορετική συμπεριφορά απόκρυψης απ' ό,τι θα είχε η εθνική κουλτούρα. Αυτό συμβαίνει ως αποτέλεσμα της διαδικασίας κατά την οποία οι διεθνείς εταιρείες «δανείζονται» την παγκόσμια κουλτούρα των ανταγωνιστών τους και, κατά συνέπεια, «(...) οι διεθνείς επιχειρήσεις από μυστικές χώρες είναι πιθανό να παρακινηθούν να

αποκαλύψουν υψηλότερο επίπεδο δημόσιας πληροφόρησης, προκειμένου να δείξουν την ποιότητα των λειτουργιών τους».

Επιπλέον, είναι επίσης σημαντικό να εξεταστεί ο ρόλος των πολιτικών και νομικών περιβαλλόντων στην ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και, κατά συνέπεια, τόσο στο επίπεδο όσο και στην ποιότητα των γνωστοποιήσεων. Σύμφωνα με τους Soderstrom και Sun (2007), τα πολιτικά και νομικά συστήματα μιας χώρας μπορούν να επηρεάσουν τις οικονομικές αναφορές των επιχειρήσεων επηρεάζοντας άμεσα ή έμμεσα τη δημιουργία και επιβολή των λογιστικών προτύπων, την εταιρική ιδιοκτησία και το φορολογικό σύστημα.

Στο πλαίσιο αυτό, οι χώρες με υψηλότερη προστασία για τους πιστωτές παρέχουν στις επιχειρήσεις καλύτερη δυνατότητα να λάβουν τραπεζική χρηματοδότηση με χαμηλότερο κόστος (Soderstrom & Sun, 2007). Οι τράπεζες τείνουν να έχουν πρόσβαση σε αποκλειστικές πληροφορίες απευθείας από τη διοίκηση της επιχείρησης και, ως εκ τούτου, δε βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην οικονομική πληροφόρηση για πληροφορίες όπως οι επενδυτές, γεγονός που μπορεί να υποδηλώνει μικρότερη ανάγκη για γνωστοποιήσεις. Ωστόσο, οι Soderstrom & Sun (2007) υπογραμμίζουν το θετικό ρόλο που έχει η ισχυρή προστασία των επενδυτών (σε συνδυασμό με τα χαμηλά ποσοστά διαφθοράς) στο μέγεθος και την ανάπτυξη των χρηματοπιστωτικών αγορών. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα, με τη σειρά του, τείνει να συμβάλει στην αύξηση της ζήτησης πληροφοριών για τις δημόσιες επιχειρήσεις σε πιο ανεπτυγμένες αγορές και συνεπώς πιέζει τις επιχειρήσεις να αποκαλύψουν περισσότερα.

Σε συνδυασμό με το βαθμό προστασίας συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων, ένα άλλο χαρακτηριστικό μεταξύ χωρών με διαφορετική νομική προέλευση είναι η αυστηρότητα της επιβολής του νόμου, η οποία μπορεί επίσης να επηρεάσει τις εταιρικές γνωστοποιήσεις. Η ποιότητα της επιβολής του νόμου είναι μεγαλύτερη στα έθνη της Σκανδιναβίας, ακολουθούμενη από τις χώρες της Αγγλίας και της Γερμανίας (με αυτή τη σειρά) με τις γαλλικές εταιρίες να παρουσιάζουν για άλλη μια φορά τη χειρότερη ποιότητα όλων. Σε αυτό το πλαίσιο, μια πιθανή συνέπεια του συνδυασμού της υψηλής προστασίας των επενδυτών και των πιστωτών και η αυστηρότερη επιβολή του νόμου μπορεί να είναι μια λιγότερο συγκεντρωμένη ιδιοκτησιακή διάρθρωση και υψηλό επίπεδο χρηματοδότησης χρέους, που συνήθως απαντώνται στις εταιρείες κοινής νομοθεσίας (Jaggi & Low, 2000). Σε τέτοιες περιπτώσεις, η μεγαλύτερη εξωτερική ζήτηση πληροφοριών ωθεί τις επιχειρήσεις να παρουσιάσουν λεπτομερέστερες γνωστοποιήσεις.

Εταιρικοί παράγοντες

Παρότι φαίνεται να είναι αδύνατο να αγνοηθεί η επίδραση του μακροοικονομικού περιβάλλοντος μιας επιχείρησης στις πολιτικές δημοσιοποίησής της, ένα μεγάλο μέρος της βιβλιογραφίας εστιάστηκε στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα δομικά και οικονομικά χαρακτηριστικά της επιχείρησης μπορούν να επηρεάσουν την έκταση και την ποιότητα των πληροφοριών που δημοσιοποιεί. Από την άποψη αυτή, ένας παράγοντας που χαρακτηρίστηκε συνεχώς σε προηγούμενες έρευνες είναι το μέγεθος της επιχείρησης, το οποίο μετρήθηκε σε διάφορες περιπτώσεις μέσω πληρεξουσίων όπως η συνολική λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων, η συνολική αγοραία

αξία της επιχείρησης, τα συνολικά έσοδα και ο συνολικός αριθμός των μετόχων. Περαιτέρω, οι μεγάλες εταιρίες μεγάλου μεγέθους βρέθηκαν συχνά να παρέχουν περισσότερες γνωστοποιήσεις απ' ό,τι οι μικρότερες αντίστοιχες, το οποίο συνήθως αποδίδεται στο γεγονός ότι οι μεγαλύτερες οντότητες έχουν πιο σύνθετες διαδικασίες, οι οποίες θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη συλλογή δεδομένων και την αποτελεσματικότερη καταγραφή των αποτελεσμάτων (Wallace et al., 1994).

Εκτός από το μέγεθος της επιχείρησης, παράγοντες όπως η κατάσταση της κατάταξης, η ιδιοκτησιακή δομή, η μόχλευση, η κερδοφορία, η ρευστότητα και η ελεγκτική εταιρία συνδέθηκαν επίσης με διαφορετικά επίπεδα γνωστοποίησης, αλλά με μικτά αποτελέσματα. Στο πλαίσιο αυτό, οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρίες διατίθενται περισσότερο για να παρέχουν στο κοινό περισσότερες πληροφορίες, γεγονός που μπορεί να εξηγηθεί από τις αυστηρότερες κανονιστικές απαιτήσεις που υπόκεινται στις εν λόγω οντότητες. Σε συνδυασμό με τους αυστηρότερους κανόνες του Χρηματιστηρίου για ενημέρωση, οι επιχειρήσεις επιτυγχάνουν την κατάσταση μόνο όταν έχουν «(...) φτάσει σε κάποιο μέγεθος όσον αφορά τον κύκλο εργασιών, τη λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων ή το εκδομένο μετοχικό κεφάλαιο» (Ahmed & Courtis, 1999). Επομένως, υπάρχει ισχυρή σχέση μεταξύ της κατάστασης της καταχώρισης και του μεγέθους της εταιρείας, η οποία έχει θετική συσχέτιση με το ποσό γνωστοποίησης όπως συζητήθηκε προηγουμένως.

Σε μια σχετική προσέγγιση, μελέτες όπως αυτές Givoly et al. (2010), συσχετίστηκε η δομή της εταιρικής ιδιοκτησίας με την ποιότητα γνωστοποίησης, η οποία θα μπορούσε, επίσης, να συνδεθεί με την ποιότητα των γνωστοποιήσεων. Όσον αφορά

αυτόν τον παράγοντα, οι εταιρείες που ανήκουν στο δημόσιο υπόκεινται σε υψηλότερη ζήτηση πληροφοριών από τους επενδυτές (Givoly et al., 2010), γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε καλύτερες γνωστοποιήσεις. Παρόλα αυτά, είναι δυνατόν να υποθεθεί ότι υψηλότερα επίπεδα συγκέντρωσης ιδιοκτησίας, τα οποία μπορούν να θεωρηθούν ως συνέπεια των κακών συστημάτων προστασίας των επενδυτών σε ορισμένες χώρες μπορούν να μειώσουν τη ζήτηση πληροφοριών και συμβιβάζουν τα επίπεδα γνωστοποίησης.

Επιπλέον, ο Ahmed & Courtis (1999:54) εκθέτουν τη σχέση μεταξύ της δομής κεφαλαιοποίησης μιας επιχείρησης και του ποσού των αποκαλυπτόμενων πληροφοριών. Στο πλαίσιο αυτό, οι επιχειρήσεις που έχουν μεγαλύτερο ποσοστό σταθερών τίτλων σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια (στρατηγική που χρησιμοποιείται κυρίως για φορολογικά οφέλη) τείνουν να παρουσιάζουν υψηλότερα επίπεδα αποκάλυψης πληροφοριών. Ως εκ τούτου, διαπιστώθηκε ότι οι εταιρίες με υψηλές απολαβές είναι πιο διατεθειμένες να παρέχουν καλύτερες ετήσιες εκθέσεις ως τρόπο μείωσης της αβεβαιότητας και εξασφάλισης πλεονεκτικότερων όρων χρηματοδότησης. Επιπλέον, ο Core (2001) αποδίδει την έλλειψη εξωτερικής χρηματοδοτικής ανάγκης ως έναν από τους λόγους για τους οποίους οι επιχειρήσεις χαμηλής ανάπτυξης επιλέγουν να παρέχουν πολύ λίγες γνωστοποιήσεις πέραν εκείνων που απαιτούνται από τη ρύθμιση.

2.5. Ανάπτυξη υποθέσεων

Προηγούμενες μελέτες έχουν προτείνει και δοκιμάσει πολλές μεταβλητές ως επεξηγηματικούς παράγοντες συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις.

Αυτή η προσέγγιση αντιλαμβάνεται τις γνωστοποιήσεις ως ενδογενή επιλογή που σχετίζεται με τα βασικά στοιχεία ή άλλα χαρακτηριστικά. Σύμφωνα με τους Camfferman και Cooke (2002), σε σχέση με τους Lang και Lundholm (1993) αυτές ταξινομούνται ως: σχετιζόμενες με τη δομή, σχετιζόμενες με τις επιδόσεις και αυτές που σχετίζονται με τις μεταβλητές της αγοράς.

Η κατηγορία των μεταβλητών που σχετίζονται με τη δομή περιλαμβάνει χαρακτηριστικά που συνήθως είναι σταθερά με την πάροδο του χρόνου. Σύμφωνα με την προηγούμενη βιβλιογραφία, οι δύο που θεωρούνται σημαντικές είναι το μέγεθος και η ταχύτητα (Abd-Elsalam & Weetman, 2003, Akhtaruddin, 2005, Ali et. al., 2004, Al-Shammari et. al., 2008. Al- Shiab, 2003). Ωστόσο, με βάση τα μικτά ευρήματα της προηγούμενης βιβλιογραφίας, αν και τα επίπεδα συμμόρφωσης είναι υποθετικά όσον αφορά τη σχέση μεταξύ αυτών των δύο μεταβλητών και των εταιρειών, δεν υπάρχει πρόβλεψη για την επίδραση αυτών των σχέσεων. Επιπλέον, η απόδοση μιας επιχείρησης είναι ελαστική στις χρονικές συνθήκες.

Ως εκ τούτου, η διοίκηση διατηρεί πληροφορίες που πρέπει να διαβιβάζονται στους επενδυτές, προκειμένου να μειωθούν οι ασυμμετρίες πληροφόρησης (Lang & Lundholm, 1993). Στο πλαίσιο αυτό, οι μεταβλητές που σχετίζονται με την απόδοση είναι η ρευστότητα και η κερδοφορία (Akhtaruddin, 2005, Ali et al., 2004, Al-Shiab, 2003, Glaum & Street, 2003, Street & Grey, 2001). Αυτές οι δύο εξετάζονται, επίσης στην εργασία μας. Ωστόσο η τάση του επίπεδου γνωστοποιήσεων των εταιρειών δεν μπορεί να προδικαστεί. Αυτό δικαιολογείται από τα αβέβαια ευρήματα προηγούμενων ερευνών.

Ωστόσο, όπως υποστηρίζεται παραπάνω, η παρούσα έρευνα συμπληρώνει και επεκτείνει την προηγούμενη βιβλιογραφία δοκιμάζοντας δύο περαιτέρω μεταβλητές που θα μπορούσαν να εμπίπτουν στις κατηγορίες μεταβλητών που αφορούν τη δομή και την απόδοση, αντίστοιχα. Πιο συγκεκριμένα, η μοναδική ρύθμιση, δηλαδή η μέτρηση της συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις των ΔΠΧΠ, επιτρέπει επίσης την εξέταση της δυνατότητας ότι οι μεταβολές στα ίδια κεφάλαια και το καθαρό εισόδημα των μετόχων, ως αποτέλεσμα της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ, συνιστούν επίσης επεξηγηματικούς παράγοντες συμμόρφωσης. Έτσι, αυτή η μελέτη υποθέτει ότι η συμπεριφορά της διοίκησης σχετικά με το ποσό των συνολικών γνωστοποιήσεων που παρέχονται επηρεάζεται από την επίδραση των ΔΠΧΠ στα βασικά μέτρα της εταιρείας.

Το πλαίσιο της Ε.Ε. είναι ιδιαίτερα σημαντικό επειδή υπάρχουν στοιχεία ότι επηρεάστηκαν οι οικονομικές καταστάσεις των ευρωπαϊκών εταιρειών σημαντικά από τη μετάβαση στα ΔΠΧΠ, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών μεταξύ των ΔΠΧΠ και των επιμέρους κρατικών Λογιστικών Προτύπων (Grant Thornton, 2006, HCMC, 2006, Tsalavoutas & Evans, 2010). Αυτά τα στοιχεία αναδεικνύουν μια διαρθρωτική αλλαγή στην οικονομική κατάσταση των ελληνικών εταιρειών που πραγματοποιήθηκε κατά τη μετάβαση στα ΔΠΧΑ. Τα ίδια κεφάλαια, και με τη σειρά της η ρευστότητα, επηρεάστηκαν σημαντικά.

Κατά τη μετάβαση στα ΔΠΧΠ, διάφορα άυλα περιουσιακά στοιχεία διαγράφηκαν, οι ίδιες μετοχές αποαναγνωρίστηκαν, ενώ τα αποθέματα και άλλα περιουσιακά στοιχεία είχαν απομειωθεί. Επιπλέον, οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις αναγνωρίστηκαν και αναπροσαρμόστηκε η γη και τα κτίρια. Συνεπώς, οι μέτοχοι των

εταιρειών, τα ίδια κεφάλαια (και, κατά συνέπεια, το μέγεθος και η επιτάχυνση) θα επηρεαστούν σημαντικά. (βλ. Tsalavoutas & Evans, 2010 για την υποστήριξη αποδεικτικών στοιχείων σε αυτά τα θέματα).

Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την παρούσα μελέτη ως υπόθεση. Δηλαδή ότι η δομή μιας εταιρείας, ενδέχεται να μην είναι έγκυρη όταν οι εταιρείες εφαρμόζουν καινούργια πρότυπα. Αυτό γίνεται πιο σημαντικό όταν εξετάζονται τα ευρήματα της προηγούμενης βιβλιογραφίας που υποδεικνύει ότι τα επίπεδα συμμόρφωσης των εταιρειών με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις σχετίζονται με την καθαρή θέση των μετόχων (π.χ. Tai, Au-Yeung, Kwok, & Lau, 1990). Έτσι, μια σημαντική αλλαγή στο μέτρο αυτό, ως αποτέλεσμα της εισαγωγής των ΔΠΧΠ, θα μπορούσε να έχει μεγάλη επίδραση στις επιπτώσεις στη συμπεριφορά συμμόρφωσης της διοίκησης, με αναφορά στις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις. Στη βάση αυτή, οι διευθυντές των εισηγμένων εταιρειών μπορεί να είναι πολύ ευαίσθητοι στον τρόπο με τον οποίο οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων θα ερμηνεύουν μια μεγάλη διαφορά στους δύο αριθμούς. Τα διευθυντικά στελέχη θα έχουν ισχυρά κίνητρα για να αξιολογήσουν τη «συμμόρφωση κινδύνου» (βλέπε Adams, 1994), δηλ. να αξιολογήσουν την ανταλλαγή μεταξύ του κόστους του οργανισμού ή των σηματοδοτικών αποτελεσμάτων και τον αντίκτυπο στις οικονομικές τους δραστηριότητες δεδομένου ότι αυτό οφείλεται στη μετάβαση στα ΔΠΧΠ.

Οι εταιρείες που αντιμετώπισαν μια σημαντική θετική προσαρμογή θα μπορούσαν να παρέχουν υψηλότερα επίπεδα υποχρεωτικών γνωστοποιήσεων, σύμφωνα με τη θεωρία σηματοδότησης. Είναι πολύ πιθανό ότι οι managers θα προσπαθήσουν να

«εκμεταλλευτούν» αυτή τη θετική αλλαγή υποστηρίζοντας ότι η οικονομική κατάσταση της επιχείρησής τους δεν αντικατοπτρίζεται με ακρίβεια στο παρελθόν λόγω της χαμηλής ποιότητας των εθνικών λογιστικών προτύπων. Έτσι, μπορεί να εντοπιστεί μια θετική σχέση μεταξύ της επίδρασης στα ίδια κεφάλαια (ως αποτέλεσμα της μετάβασης του μετοχικού κεφαλαίου στα ΔΠΧΠ) και της συμμόρφωσης των εταιρειών με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις.

Αντίθετα, οι managers μπορεί δέχονται πιέσεις προκειμένου να εξηγήσουν γιατί υφίσταται μια τέτοια βελτίωση στην οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, και να πρέπει να προκαταλάβουν ισχυρισμούς πως η σημαντική αυτή αλλαγή οφείλεται σε δόλιες λογιστικές πρακτικές. Επιπροσθέτως, εταιρείες με σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο θα είναι κάτω από περισσότερη πίεση για να εξηγήσουν γιατί η οικονομική θέση τους είναι χειρότερη σύμφωνα με τα υψηλότερα ποιοτικά πρότυπα λογιστικής (δηλ. τα ΔΠΧΠ), τα οποία πιστεύεται ότι αντανakλούν περισσότερο τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις των εταιρειών με ακρίβεια. Επομένως, εξετάζεται η ακόλουθη υπόθεση:

H1. Υπάρχει συσχέτιση μεταξύ αλλαγών στα ίδια κεφάλαια (ως αποτέλεσμα της υιοθέτησης προτύπων) και του βαθμού στον οποίο οι εταιρείες συμμορφώνονται με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις βάσει των ΔΠΧΑ.

Όσον αφορά την υπόθεση σχετικά με την επίπτωση στα καθαρά έσοδα του το σκεπτικό είναι το ακόλουθο. Ένα σημαντικό πρόβλημα της σχέσης μεταξύ της διοίκησης και των μετόχων είναι το γεγονός ότι οι επενδυτές μπορεί να αντιλαμβάνονται πως ένα βέλτιστο επίπεδο απόδοσης μπορεί να διαφέρει από αυτό που

αντιλαμβάνονται οι managers. Στην πραγματικότητα, οι managers μπορεί να είναι υπέρ ενός ικανοποιητικού αλλά όχι ενός βέλτιστου επιπέδου (Leventis, 2001, Smith, 1976).

Στο ελληνικό περιβάλλον, όπου τα ευρήματα της διαχείρισης των κερδών έχουν αναφερθεί με συνέπεια (Caramanis & Lennox, 2008, Leuz, Nanda, & Wysocki, 2003), η διαφορά μεταξύ της διοίκησης και των μετόχων σε ό, τι θεωρείται ότι είναι τα βέλτιστα επίπεδα απόδοσης μπορεί να είναι ακόμα μεγαλύτερη. Η εισαγωγή των ΔΠΧΠ αναμενόταν να προκαλέσει σημαντικό αντίκτυπο στις αναπροσαρμοσμένες απόλυτες αξίες των εταιρειών του καθαρού εισοδήματος που υποδηλώνει περικοπή των δημιουργικών λογιστικών πρακτικών που ακολουθούνται σύμφωνα με τα εκάστοτε εθνικά Λογιστικά Πρότυπα. Ο αντίκτυπος που εντοπίστηκε σε μεγάλο αριθμό εταιρειών από την HCMC (2006), τον Grant(2006) και τους Tsalavoutas&Evans (2010) επιβεβαιώνουν αυτή την προσδοκία.

Μια σημαντική διαφορά στο αναθεωρημένο σχήμα μπορεί να έχει μια βαθιά επίδραση στις ορθολογικές αποφάσεις της διοίκησης όσον αφορά την έκταση στις οποίες θα συμμορφώνονται με τις υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις βάσει των ΔΠΧΠ. Μια σημαντική θετική αλλαγή θα της επέτρεπε να ισχυριστεί ότι προηγουμένως η απόδοση του έτους ήταν χαμηλή, όχι λόγω της αναποτελεσματικότητάς τους, αλλά λόγω του ότι τα εθνικά Λογιστικά Πρότυπα ήταν κακής ποιότητας, δηλαδή παράγουν συντηρητική αναφερόμενη απόδοση. Έτσι, σύμφωνα με τη θεωρία σηματοδότησης, αναμένεται υψηλή πρόβλεψη υποχρεωτικών γνωστοποιήσεων. Αυτό θα ενθαρρύνει να παρέχονται όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες έτσι ώστε η εταιρεία να

ισχυρίζεται πως είχε καλές επιδόσεις, αλλά οι λογιστικοί κανόνες δεν επιτρέπουν να αντικατοπτρίζεται αυτό στις οικονομικές καταστάσεις.

Με βάση τη θεωρία των πρακτόρων, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί μια τέτοια προσέγγιση που παρέχουν πειστικές πληροφορίες στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, δηλαδή ότι η χαμηλή κερδοφορία δεν ήταν αποτέλεσμα πρακτικών δημιουργικής λογιστικής. Ωστόσο, και στο πλαίσιο της θεωρίας των οργανισμών, η αναφορά ουσιαστικά βελτιωμένων τιμών επαναδιατυπωμένου εισοδήματος μπορεί να προκαλέσει την υποψία των μετόχων. Ως εκ τούτου, και πάλι, μπορεί να παρέχονται περισσότερες γνωστοποιήσεις, αλλά όχι απαραίτητα με την πρόθεση για την καλύτερη απόδοση. Αυτό θα διευκόλυνε επίσης την ελαχιστοποίηση του κόστους των υπηρεσιών. Αντίθετα, μια σημαντική αρνητική αναθεωρημένη απόδοση θα προκαλούσε ανησυχίες των μετόχων. Αυτό θα σήμαινε ότι η απόδοση του προηγούμενου έτους ήταν στην πραγματικότητα χειρότερη από ό, τι είχε αναφερθεί αρχικά και επομένως η διοίκηση θα έπρεπε να εξηγήσει, με την παροχή αυξημένων γνωστοποιήσεων, γιατί συνέβαινε αυτό. Επιπλέον, έχει υποστηριχθεί ότι οι εταιρείες με υπερβολικά κέρδη μπορεί να προσελκύσουν την προσοχή της κυβέρνησης (Deegan & Unerman, 2008, Watts & Zimmerman, 1978). Έτσι, οι επιχειρήσεις οι οποίες επηρεάστηκαν σημαντικά τα αναπροσαρμοσμένα επίπεδα κέρδους μπορεί να εξετάσουν το πολιτικό κόστος που μπορεί να προκύψει από μια τέτοια αλλαγή. Αναλόγως, αυτό θα μπορούσε να έχει επηρεάσει τη «συμπεριφορά συμμόρφωσης»(Jenkinson, 1996).

Ως εκ τούτου, υποτίθεται ότι τα επίπεδα συμμόρφωσης των εταιρειών με υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις σχετίζονται με τον αντίκτυπο που έχει προκληθεί τις

αναπροσαρμοσμένες αξίες του καθαρού εισοδήματος. Στη βάση αυτή, τα ακόλουθα δημιουργείται η υπόθεση

H2. Υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των μεταβολών του καθαρού εισοδήματος (ως αποτέλεσμα υιοθέτησης προτύπων) και το βαθμό συμμόρφωσης των εταιρειών με υποχρεωτικές γνωστοποιήσεις βάσει των ΔΠΧΠ 13.

Συχνά υποστηρίζεται ότι επειδή οι μεγαλύτερες εταιρείες ενεργούν για να προστατεύσουν τη φήμη τους και να αποφευχθεί η κυβερνητική παρέμβαση (Watts & Zimmerman, 1978, Holthausen & Leftwich, 1983) είναι πιο πιθανό να συμμορφωθούν με τα λογιστικά πρότυπα. Αυτό το επιχείρημα υποστηρίζεται από το πλαίσιο της θεωρίας των οργανισμών (Jensen & Meckling, 1976), το οποίο προτείνει ότι οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις έχουν υψηλότερο κόστος υπηρεσίας λόγω περισσότερο πολύπλοκης οργανωτικής δομής και χρησιμοποιούν τη γνωστοποίηση για να μειώσουν την ασυμμετρία πληροφόρησης μεταξύ των εμπλεκόμενων εταιρειών (managers) και των φορέων παροχής κεφαλαίων (ξένων). Από την άλλη πλευρά, οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις είναι πιο πιθανό να είναι πιο διεθνείς, δηλαδή να έχουν περισσότερους ξένους επενδυτές, να πραγματοποιούν ξένες πωλήσεις ή να έχουν ξένα αποθέματα (Al-Shammari et al., 2008). Τα ευρήματα των εμπειρικών μελετών που διερευνούν τη συσχέτιση μεταξύ της συμμόρφωσης με τη δημοσιοποίηση και της κατάστασης της γνωστοποίησης, όπως των Malone et al. (1993), Street and Bryant (2000), Street και Gray (2001) και Glaum and Street (2003), δείχνουν ότι οι εταιρίες οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο έχουν υψηλότερα επίπεδα συμμόρφωσης. Ως εκ τούτου,

υπάρχει μια γενική συμφωνία ότι πρέπει να αναμένεται μια θετική σχέση μεταξύ του μεγέθους μιας επιχείρησης και της έκτασης της γνωστοποίησης.

Μελέτες της σχέσης μεταξύ της συμμόρφωσης με τα ΔΠΧΠ και του μέγεθος της επιχείρησης είναι, ωστόσο, μικτές. Για παράδειγμα, οι Naser (1998), Dumontier και Raffournier (1998), Ali et al. (2004), Alsaeed (2006), Juhmani (2012), Οι Akhtaruddin (2005), Hossain και Hammami (2009), Al-Shammari et al. (2008) και Al-Shammari (2011) αναφέρουν ότι το μέγεθος της εταιρείας συνδέεται θετικά με τη συμμόρφωση με τα ΔΠΧΠ, ενώ οι Malone et al. (1993), Street and Bryant (2000), Street και Gray (2001) και το Glaum and Street (2003) δε βρίσκουν σημαντική σχέση.

Οι μεταβλητές μεγέθους που εξετάστηκαν σε προηγούμενες μελέτες περιλαμβάνουν έσοδα (Hodgdon et al., 2009), το συνολικό ενεργητικό (Naser, 1998, Street & Bryant, 2000, Juhmani, 2012), τη σταθερή αξία (Glaum & Street, 2003), τον αριθμό των εργαζομένων και τον αριθμό των μετοχών.

Σε συμφωνία με τους Street και Bryant (2000) και Juhmani (2012), μετράται το μέγεθος των επιχειρήσεων χρησιμοποιώντας το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού των εταιρειών. Με βάση την παραπάνω συζήτηση, μπορεί να αναμένεται ότι εταιρείες με μεγαλύτερο μέγεθος αποκαλύπτουν πληροφορίες σε μεγαλύτερο βαθμό από τις εταιρείες με μικρότερο μέγεθος. Έτσι, η υπόθεση που αναπτύχθηκε για τη μελέτη είναι η εξής:

H3. Υπάρχει μια σημαντική θετική συσχέτιση μεταξύ του μεγέθους της εταιρείας και της έκτασης της υποχρεωτικής γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13.

Η επίδραση της κερδοφορίας στο επίπεδο συμμόρφωσης με τα Δ.Π.Χ.Π. μπορεί να βασιστεί σε διάφορα επιχειρήματα. Δεδομένου ότι οι διευθυντές περισσότερων κερδοφόρων εταιρειών επιθυμούν να σηματοδοτήσουν την επιτυχία και τη δύναμή τους στους ξένους, οι εταιρείες με μεγαλύτερα κέρδη είναι πιο πιθανό να αποκαλύψουν περισσότερες πληροφορίες. Επιπλέον, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη θέση τους και τα πακέτα αποζημιώσεων στους διευθυντές, οι πιο κερδοφόρες εταιρείες αναμένεται να αποκαλύψουν περισσότερες πληροφορίες από ό, τι οι μη κερδοφόρες εταιρείες. Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της έκτασης της συμμόρφωσης των απαιτήσεων γνωστοποίησης των ΔΠΧΠ και της κερδοφορίας, οι προηγούμενες μελέτες δείχνουν ασυνεπή συμπεράσματα.

Για παράδειγμα, οι Malone et al. (1993), Durantier και Raffournier (1998), Street και Bryant (2000), Hossain και Hammami (2009) και Street και Grey (2001) δε βρίσκουν σχέση μεταξύ της κερδοφορίας με το επίπεδο εθελοντικής συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των ΔΠΧΠ. Ομοίως, οι Glaum και Street (2003), Al-Saeed (2006) και ο Juhmani (2012) αναφέρουν ότι η κερδοφορία δε σχετίζεται σημαντικά με το επίπεδο της υποχρεωτικής συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης των ΔΠΧΑ. Αφετέρου, οι Naser (1998), Ali et al. (2004), Akhtaruddin (2005) και Al-Shammari (2011) αναφέρουν μια θετική σχέση. Οι ερευνητές των προηγούμενων μελετών έχουν χρησιμοποιήσει το καθαρό κέρδος για τις πωλήσεις (Akhtaruddin, 2005), την αύξηση των κερδών, την αύξηση των μερισμάτων, την απόδοση των περιουσιακών στοιχείων και την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων (Juhmani, 2012, Hodgdon et al., 2009, Al-Shammari, 2011, Akhtaruddin, 2005) ως

παράγοντες για κερδοφορία. Σύμφωνα με τις περισσότερες προηγούμενες έρευνες, μετράται η κερδοφορία χρησιμοποιώντας την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων (ROE) των εταιρειών και το καθαρό εισόδημα στα ίδια κεφάλαια των εταιρειών.

Με βάση τα επιχειρήματα, μπορεί να αναμένεται ότι εταιρείες με μεγαλύτερα κέρδη αποκαλύπτουν πληροφορίες σε μεγαλύτερο βαθμό από τις εταιρείες με χαμηλότερα κέρδη. Έτσι, η υπόθεση που αναπτύχθηκε για τη μελέτη είναι η εξής:

H4. Υπάρχει μια σημαντική θετική σχέση μεταξύ της κερδοφορίας της επιχείρησης και της έκτασης της υποχρεωτικής γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

3.1. Επιλογή του δείγματος

Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΠ) μπορούν να οδηγήσουν σε υψηλής ποιότητας, διαφανείς και συγκρίσιμες οικονομικές πληροφορίες για επενδυτές και άλλους χρήστες οικονομικών καταστάσεων, εάν οι εταιρείες εφαρμόσουν σωστά τα πρότυπα. Η παρούσα έρευνα θέλησε να καθορίσει την έκταση εφαρμογής του διεθνούς προτύπου χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ΔΠΧΠ 13.

Το δείγμα που χρησιμοποιήθηκε για τη μέτρηση του επιπέδου συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13 και η συσχέτιση μεταξύ των εταιρικών χαρακτηριστικών και του επιπέδου συμμόρφωσης αποτελείται από τις εταιρείες που περιλαμβάνονται στο Χρηματιστήριο Αξιών δέκα κρατών- μελών της Ε.Ε.: της Ιταλίας, της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Πολωνίας, της Κύπρου, της Ολλανδίας, της Τσεχίας, της Ουγγαρίας και της Κροατίας. Το έτος 2013 ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής του ΔΠΧΠ 13. Τα δεδομένα λήφθηκαν από τις ενοποιημένες λογιστικές τους καταστάσεις και η επιλογή των εταιριών για κάθε χώρα ήταν τυχαία.

Οι εταιρείες αυτές ανήκουν σε διαφορετικούς κλάδους, όπως κατασκευών, τηλεπικοινωνιών, χονδρικό-λιανικό εμπόριο, ξενοδοχεία μεταφορές, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ενοικιάσεις και επιχειρηματικές δραστηριότητες, τεχνολογία, τεχνικές δραστηριότητες, δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών διοικητικής υποστήριξης κ.ά.

Από το δείγμα των χωρών που εξετάστηκαν, για την ανάλυση γίνεται διαχωρισμός των χωρών σε δυο ομάδες: τις οικονομικά εύρωστες και τις αναπτυσσόμενες

οικονομίες. Στην κατηγορία των οικονομικά εύρωστων υπάγονται η Γερμανία, η Γαλλία, η Αγγλία, η Ολλανδία και η Ιταλία και στην κατηγορία των αναπτυσσόμενων χωρών η Κροατία, η Τσεχία, η Πολωνία, η Ουγγαρία και η Κύπρος.

Οι εταιρείες που λήφθηκαν από το σύνολο των εξεταζόμενων κρατών- μελών της Ε.Ε. είναι οι ακόλουθες:

Πίνακας 1 –Εισηγμένες εταιρίες δείγματος ανεπτυγμένων & αναπτυσσόμενων χωρών μελών της Ε.Ε.

ΙΤΑΛΙΑ	ΓΑΛΛΙΑ	ΑΓΓΛΙΑ	ΟΛΛΑΝΔΙΑ	ΓΕΡΜΑΝΙΑ
A2A	PSA	ABF	ALBERTS	BASF
BUZZ	THALIS	BP	AEGON	BAYER
CAMPARI	SNEIDER	ANIMALCARE	ALTICE	BEIRSTDOF
ENI	BOYGOUES	GLEN	CALAPAGOS	BMW
FEREGAMO	VALLOUREC	INFORMA	HEINEKEN	DAIMLER
LEONARDO	AIRBUS	LSE	JAARVERSLAG	DEUT TEL
LUXXOTICA	LEGRAND	MEDICLINIC	PHILIPS	JEIDELBERG
RECORDATI	RECYLEX	TESCO	RANDSTAD	SAP
SAIPEM	EDENRED	PD POWER	UNILEVER	SIEBEN
TERNA	TARCETT	CANDOVER	VOPAK	SIEMENS
ΚΡΟΑΤΙΑ	ΠΟΛΩΝΙΑ	ΟΥΓΓΑΡΙΑ	ΚΥΠΡΟΣ	ΤΣΕΧΙΑ
AD	ALIOR	ANY	BANK CY	CENTRAL
ADRI	ASSECO	GEDEON	DEMETRA	CEZ
ARENA	ENEA	GSPARK	LOGICORN	ERSTGROUP
HRVATSKI	ENERGA	JZB	LOUIS	KB
INA	JSW	MAGYAR	MITSIDES	KOFOLO
KONCAR	KERNEL	MOL	CFI	MONETA
LEDO	KGHM	OPT	CYTR	PEGAS
PETROKEMIJ	ORANGEPL	PANNOMIA	VCW	STOCK
PODRAVKA	TAURON	ZWACK	KYTIREOTIS	UNIPETROL
ZABA	PEKAO	ZABA	WOOLW	VYRONCI

3.2. Ερευνητικό μοντέλο

Μετά τη συζήτηση που διατυπώθηκε στο κεφάλαιο 2, μας ενδιαφέρει να διερευνήσουμε τόσο τη συμμόρφωση σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 13 όσο και το πρώτο έτος εφαρμογής, καθώς και αν η ποιότητα των γνωστοποιήσεων που δόθηκαν έχει αλλάξει. Το επίπεδο συμμόρφωσης θα επηρεάσει τελικά την ποιότητα δεδομένου ότι μια εταιρεία που συμμορφώνεται καλύτερα με τους κανονισμούς που διατυπώνονται είναι πιο επιρρεπής στην παροχή πληροφοριών που θα αυξήσουν την ποιότητα των γνωστοποιήσεων.

Όπως φαίνεται από το παρακάτω ερευνητικό μοντέλο, υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που μπορούν να εξηγήσουν το επίπεδο και την ποιότητα των γνωστοποιήσεων από μια μακροπρόθεσμη προοπτική (κυρίως την πτυχή της κουλτούρας και το υφιστάμενο νομικό σύστημα) καθώς και μια σταθερή προοπτική (μέγεθος επιχείρησης, μόχλευση, ελεγκτικό γραφείο και κερδοφορία). Αν και αυτές οι πτυχές έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν την ποιότητα της γνωστοποίησης, θα δοθεί έμφαση στην εξέταση του αντίκτυπου του ΔΠΧΑ 13 έχοντας υπόψη τους διαφορετικούς παράγοντες που την επηρεάζουν.

Για τη μέτρηση της συμμόρφωσης σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 13 θα χρησιμοποιηθεί ένας αυτοκατασκευασμένος δείκτης, ο οποίος θα λαμβάνει υπόψη διάφορους τύπους πληροφοριών που παρέχονται από τις υπό εξέταση εισηγμένες εταιρείες των κρατών-μελών της Ε.Ε. Ο σκοπός της εν λόγω μελέτης είναι να εξετάσει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13, γι' αυτό και η έρευνα χρησιμοποιεί γνωστοποιήσεις που έχουν προταθεί στο συγκεκριμένο ΔΠΧΠ για μικρές και μεσαίες

επιχειρήσεις. Όσον αφορά τη μέτρηση της ποιότητας των γνωστοποιήσεων, θα χρησιμοποιηθεί ο μέσος όρος του ποσοστού και η μεταβολή των ποσοστών.

Για κάθε κατηγορία γνωστοποίησης έχει καθοριστεί ποια στοιχεία θα πρέπει να γνωστοποιούνται. Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσον οι εταιρείες δειγματοληψίας πραγματοποίησαν τις κατάλληλες γνωστοποιήσεις για το ΔΠΧΠ 13 στην ετήσια έκθεσή τους. Ένα ζήτημα με τη βαθμολόγηση των γνωστοποιήσεων στις οικονομικές καταστάσεις είναι αν ένα μη ανακοινωθέν στοιχείο πληροφοριών εφαρμόζεται ή όχι σε μια εταιρεία του δείγματος. Έχουν προταθεί πολλά μέτρα στη βιβλιογραφία για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Ο Cooke (1989) πρότεινε την υποβολή διεξοδικών εκθέσεων για τις ετήσιες εκθέσεις πριν από τη βαθμολόγησή τους, προκειμένου να καθοριστεί εάν τα μη ανακοινωθέντα στοιχεία ήταν πράγματι ανεφάρμοστα στις εταιρείες. Επιπλέον, η δυνατότητα εφαρμογής ορισμένων στοιχείων καθορίστηκε με λογική αιτιολογία.

Η συμμόρφωση μιας εταιρείας με τη δημοσιοποίηση απεικονίζεται ως η αξία ενός υπολογισμού συμμόρφωσης που υπολογίζεται για κάθε εταιρεία. Το ποσοστό συμμόρφωσης είναι το ποσοστό της εταιρείας που γνωστοποιείται στην ετήσια έκθεσή της σε αυτό που υποχρεούται να γνωστοποιεί για κάθε κατηγορία γνωστοποίησης. Έτσι, για κάθε εταιρεία δείγματος για κάθε χώρα υπολογίστηκε ένας ποσοστό συμμόρφωσης. Το ίδιο ποσοστό υπολογίστηκε για το συνολικό αριθμό στοιχείων γνωστοποίησης για κάθε εταιρεία του δείγματος. Για κάθε στοιχείο γνωστοποίησης υπάρχουν τρεις δυνατότητες: το πληροφοριακό στοιχείο περιλαμβάνεται στις ετήσιες εκθέσεις, το πληροφοριακό στοιχείο δεν αναφέρεται στις ετήσιες εκθέσεις επειδή δεν

ισχύει στη συγκεκριμένη εταιρεία και το στοιχείο πληροφοριών δεν αναφέρεται στις ετήσιες εκθέσεις παρά το γεγονός ότι είναι εφαρμόσιμο στη συγκεκριμένη εταιρεία και αυτή η εταιρεία θα πρέπει να το γνωστοποιήσει. Αυτή η προσέγγιση είναι συνεπής με την ανάγκη μελέτης στοιχείων γνωστοποίησης, ενώ η εναλλακτική μεθοδολογία που υποστηρίζεται από τους Street and Grey (2001), όπου ο δείκτης γνωστοποίησης είναι ο μέσος όρος των δεικτών γνωστοποίησης που υπολογίζονται σε μια τυποποιημένη βάση, είναι πιο συνεπής με τη μελέτη της συμμόρφωσης με το πρότυπο ΔΠΧΠ 13.

Για να εξηγηθεί η συμμόρφωση, άλλες μεταβλητές που χρησιμοποιούνται στην παρούσα μελέτη περιλαμβάνουν:

- Κατάσταση εισαγωγής: αν η επιχείρηση είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών
- Συν. Πωλήσεις: τα έσοδα για το 2013.
- Ίδια κεφάλαια: το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας παροχής στοιχείων στο τέλος του έτους
- ROE: τα καθαρά κέρδη διαιρούμενα με τα ίδια κεφάλαια. Πρέπει να σημειωθεί ότι στην περίπτωση που η καθαρή θέση είναι αρνητική αυτή η μεταβλητή δεν ορίζεται.
- ROA: τα καθαρά κέρδη διαιρούμενα με περιουσιακά στοιχεία.
- Καθ. Κέρδη: τα καθαρά κέρδη του 2013

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 - ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

4.1.Ανάλυση αποτελεσμάτων

Στην ανάλυση των αποτελεσμάτων, διερευνήθηκαν παράγοντες όπως η κερδοφορία και η ρευστότητα της επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις που επιτυγχάνουν υψηλά επίπεδα κερδοφορίας βρέθηκε πως είναι πιο πρόθυμες να παράσχουν μεγαλύτερο όγκο γνωστοποιήσεων όταν η ασυμμετρία πληροφόρησης μεταξύ των managers και εξωτερικών επενδυτών θεωρείται υψηλή. Αυτή η προθυμία για την αποκάλυψη λεπτομερέστερων πληροφοριών θα μπορούσε επίσης να εξηγηθεί από τις ανάγκες των διευθυντών για την υποστήριξη της συνέχισης και της αποζημίωσης τους. Όσον αφορά την επίδραση της εταιρικής ρευστότητας στις γνωστοποιήσεις, τα αποτελέσματα της έρευνας μπορεί να είναι αντιφατικά. Εάν ληφθεί η υψηλή ρευστότητα ως μέτρο απόδοσης, οι επιχειρήσεις τείνουν να αποκαλύπτουν περισσότερες πληροφορίες ως τρόπο εμπνεύσεως της εμπιστοσύνης των εξωτερικών παραγόντων, παράλληλα με το γεγονός ότι η χαμηλή απόδοση / η χαμηλή ρευστότητα μπορεί επίσης να απαιτούν από τις επιχειρήσεις να αποκαλύπτουν περισσότερα για να εξηγήσουν τα άσχημα τους αποτελέσματα.

Ακόμη πρέπει να σημειωθεί πως κατά την επεξεργασία των στοιχείων των ισολογισμών, κάποιοι ισολογισμοί δεν ήταν τα ποσά σε ευρώ αλλά σε δολάρια ή το εθνικό νόμισμα (στην Πολωνία και την Ουγγαρία), οπότε χρειάστηκε τα ποσά να μετατραπούν σε ευρώ.

4.2. Ανάλυση Οικονομικά Εύρωστων χωρών

Προκειμένου να αποκτηθεί μια ευρύτερη προοπτική στο δείγμα μας, αποτελούμενη από συνολικά 50 εισηγμένες εταιρείες της ομάδας των οικονομικά εύρωστων χωρών, συλλέχθηκαν γενικά δεδομένα σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης, τη μόχλευση και την κερδοφορία με τη βοήθεια ετήσιων εκθέσεων των εταιρειών. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στο κεφάλαιο 2, αυτοί οι παράγοντες σταθερού επιπέδου θεωρούνται συχνά ότι έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις γνωστοποιήσεις των επιχειρήσεων, ιδίως όσον αφορά το ύψος των εταιρικών πληροφοριών που δημοσιοποιούνται (Ahmed & Courtis, 1999). Ως εκ τούτου, μας ενδιαφέρει να εξετάσουμε τη σχέση μεταξύ αυτών των μεταβλητών και τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΑ 13 και, επίσης, τη συνολική ποιότητα των γνωστοποιήσεων. Τα περιγραφικά στατιστικά στοιχεία για τα μέτρα μεγέθους, μόχλευσης και κερδοφορίας αναφέρονται στον παρακάτω. Αρχικά μελετήθηκε το σύνολο του τζίρου των μεγάλων χωρών σε σχέση με το ποιες εταιρίες εφάρμοσαν το πρότυπο ή όχι. Η περιγραφική στατιστική για τις 10 εισηγμένες εταιρίες από κάθε κράτος μέλος της πρώτης ομάδας, των οικονομικά εύρωστων χωρών Γερμανίας, Ιταλίας, Γαλλίας, Αγγλίας και Ολλανδίας παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα.

Πίνακας 2- Περιγραφική στατιστική βασικών μεταβλητών οικονομικά εύρωστων χωρών

	Συνολικό ποσό (ευρώ)	Μέσος όρος
Ποσοστό συμμόρφωσης		92.0%
Συν Πωλήσεις	1.539.452.185.453	307.890.437.091
Ίδια κεφάλαια	757.856.893.999	151.571.378.800
Ενεργητικό	2.058.421.340.606	411.684.268.121
Καθ Κέρδη	52.207.044.841	10.441.408.968
ROE		11,12%
ROA		4,86%

Το παρατηρούμενο ποσοστό συμμόρφωσης είναι υψηλό για τις πέντε χώρες: Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία και Ολλανδία, καθώς μόλις τέσσερις από τις 50 εξεταζόμενες εισηγμένες εταιρίες της συγκεκριμένης κατηγορίας υποδείγματος δε συμμορφώθηκαν με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13. Αυτό δείχνει πως υπάρχει υψηλή ποιότητα ελέγχου στις εταιρίες από το κράτος για την εφαρμογή της επιβολής των κανονισμών της E.E.. Ακόμη, χαρακτηριστικά του επιχειρηματικού περιβάλλοντος των χωρών αυτών συντελούν στο ποσοστό συμμόρφωσης των εισηγμένων εταιριών με το ΔΠΧΠ 13.

Μία από τις σημαντικότερες αλλαγές με το ΔΠΧΠ 13 περιλαμβάνει την εξέταση της υψηλότερης και βέλτιστης χρήσης ενός μη χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου και κατά πόσο η τρέχουσα χρήση μεγιστοποιεί την αξία του ή εάν μια αλλαγή στη χρήση του θα είναι σε θέση να αυξήσει την αξία του (Ernst & Young, 2011).

Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που εξετάστηκαν κατά τον προσδιορισμό της βέλτιστης χρήσης σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 13 (σελ. 28) που πρέπει να είναι φυσικά δυνατό, νομικά επιτρεπτό και οικονομικά εφικτό. Η αξιολόγηση της υψηλότερης και βέλτιστης χρήσης περιλαμβάνει επίσης την εκτίμηση του εάν η μεγιστοποιημένη αξία μπορεί να επιτευχθεί μέσω ενός μεμονωμένου περιουσιακού στοιχείου ή σε ένα σχηματισμό ομάδας (Ernst & Young, 2011). Αυτό συνεπάγεται την αξιολόγηση των μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και την εκτίμηση του κατά πόσον η αξία μπορεί να μεγιστοποιηθεί μέσω ενός περιουσιακού στοιχείου που αποτιμάται μεμονωμένα ή αν πολλά συγκεντρωτικά περιουσιακά στοιχεία αντικαθιστούν την αξία αυτή.

Κατά την ανάλυση των ετήσιων εκθέσεων για το εν λόγω έτος, παρατηρήθηκε ότι πολλές εταιρείες προχώρησαν σε μεγάλη προσπάθεια για να καταστήσουν σαφείς τις αλλαγές που επήλθαν στο ΔΠΧΑ 13, μερικές από αυτές αφιέρωσαν ακόμη και ένα ολόκληρο σημείωμα ειδικά για την αποκάλυψη πρόσθετων στοιχείων της εκτίμησης της εύλογης αξίας για επενδύσεις.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η αγορά για τις πέντε αυτές χώρες στην οποία ανταλλάσσεται το περιουσιακό στοιχείο ή η υποχρέωση. Η κύρια αγορά πρέπει να χρησιμοποιηθεί εάν είναι δυνατόν, διαφορετικά πρέπει να προσδιοριστεί η πλέον συμφέρουσα αγορά. Η κύρια αγορά αναφέρεται στην πιο ενεργή αγορά που έχει τον μεγαλύτερο όγκο για ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση (ΔΠΧΑ 13, προσάρτημα Α). Η πλέον συμφέρουσα αγορά, αντίθετα, λαμβάνει υπόψη την τιμή που θα μπορούσε να λάβει ή την μεταβιβαζόμενη τιμή κατά την πώληση ή την αγορά ενός

περιουσιακού στοιχείου ή μιας υποχρέωσης, δηλ. η αγορά στην οποία μεγιστοποιείται η τιμή πώλησης ή η ελαχιστοποιημένη τιμή θεωρείται η πλέον συμφέρουσα αγορά. Ωστόσο, όπως φαίνεται στον πίνακα 4, για το αν έπρεπε να εφαρμοστεί το ΔΠΧΠ 13 μόνο στο 26% των εξεταζόμενων 50 εισηγμένων εταιριών της συγκεκριμένης ομάδας έπρεπε να εφαρμοστεί.

Το μέγεθος της επιχείρησης αντιπροσωπεύει, η κεφαλαιοποίηση της αγοράς της εταιρείας, το ύψος της μόχλευσης αντιπροσωπεύει τον δείκτη εταιρικού χρέους προς ίδια κεφάλαια και η αποδοτικότητα από την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων. Υπό αυτές τις συνθήκες, με την ανάλυση των συχνοτήτων της πρώτης μεταβλητής τόσο για την περίοδο αμέσως πριν από την εφαρμογή του ΔΠΧΑ 13 όσο και για το πρώτο έτος υποχρεωτικής υιοθέτησης αυτού του προτύπου, είναι πιθανό να παρατηρηθεί ότι το δείγμα μας περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα μεγεθών επιχειρήσεων (όπως φαίνεται στους αναλυτικούς πίνακες για κάθε κράτος- μέλος της ομάδας αυτής στο παράρτημα).

Πίνακας 3- Ποσοστό που το ΔΠΧΠ 13 είχε ουσιώδη επίδραση

Μέσος όρος	
Ουσιώδη επίδραση	26%

Ωστόσο, το ποσοστό εφαρμογής του ΔΠΧΠ13 είναι υψηλό και ανέρχεται σε 98%.

Πίνακας 4- Πόσο ήταν εφαρμοστέο το ΔΠΧΠ 13

Μέσος όρος	
Ποσοστό εφαρμογής του ΔΠΧΠ 13	98%

Επιπλέον, οι αναλυθείσες ετήσιες εκθέσεις παρουσίασαν καλύτερα ιστορικά στοιχεία που σχετίζονται με την εύλογη αξία, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων στα έσοδα και τις μεταβολές στις εύλογες αξίες. Από την άποψη αυτή, πάνω από το 50% των αναφορών που αναλύθηκαν παρουσίασαν πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη των εσόδων. Επιπλέον, η παρουσίαση των ιστορικών μεταβολών στην εύλογη αξία αυξήθηκε σημαντικά μετά την εφαρμογή του ΔΠΧΠ 13, γι' αυτή την κατηγορία χωρών. Αυτός ο τύπος πληροφοριών (αν και όχι υποχρεωτικός) μπορεί να είναι χρήσιμος, όπως για παράδειγμα οι εξωτερικοί επενδυτές προσπαθούν να αξιολογήσουν την απόδοση των εταιριών, ως εκ τούτου, επηρεάζουν θετικά τις βαθμολογίες ποιότητας για την περίοδο που εξετάστηκε.

4.3. Ανάλυση αναπτυσσόμενων χωρών

Αρχικά μελετήθηκε το σύνολο του τζίρου των μεγάλων χωρών σε σχέση με το ποιες εταιρίες εφάρμοσαν το πρότυπο ή όχι για τη δεύτερη ομάδα των εξεταζόμενων χωρών, των αναπτυσσόμενων χωρών της Κύπρου, της Ουγγαρίας, της Τσεχίας, της Πολωνίας και της Κροατίας.

Πίνακας 5- Περιγραφική στατιστική βασικών μεταβλητών αναπτυσσόμενων χωρών

	Συνολικό ποσό	Μέσος όρος
Ποσοστό συμμόρφωσης		78.0%
Συν Πωλήσεις	€88.271.312.111	€ 17.654.262.422
Ίδια κεφάλαια	€86.183.809.852	€ 17.236.761.970
Ενεργητικό	€471.212.360.098	€ 94.242.472.019

Καθ Κέρδη	€6.128.610.987	€ 1.225.722.197
ROE		4,54%
ROA		2,10%

Το παρατηρούμενο ποσοστό συμμόρφωσης είναι σχετικά υψηλό (78%) για τις πέντε χώρες: Πολωνία, Κροατία, Τσεχία, Κύπρο και Κροατία, καθώς έντεκα από τις 50 εξεταζόμενες εισηγμένες εταιρίες της συγκεκριμένης κατηγορίας υποδείγματος δε συμμορφώθηκαν με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13. Αυτό δείχνει πως υπάρχει σχετικά καλή ποιότητα ελέγχου στις εταιρίες από το κράτος για την εφαρμογή της επιβολής των κανονισμών της Ε.Ε.. Ακόμη, χαρακτηριστικά του επιχειρηματικού περιβάλλοντος των χωρών αυτών συντελούν στο ποσοστό συμμόρφωσης των εισηγμένων εταιριών με το ΔΠΧΠ 13.

Το παρατηρούμενο ποσοστό συμμόρφωσης εγείρει ορισμένες ερωτήσεις σχετικά με την ποιότητα του ελέγχου και την επιβολή των κανονισμών στην ΕΕ, ειδικά δεδομένου ότι οι οικονομικές καταστάσεις του δείγματός μας δεν ήταν κατάλληλες για ανεπαρκή γνωστοποίηση. Έτσι, το παρατηρούμενο ποσοστό συμμόρφωσης 78% μπορεί να αποδοθεί - τουλάχιστον σε ένα βαθμό - στην χαμηλή ποιότητα ελέγχου αυτής της ομάδα των κρατών- μελών σε σχέση με την προηγούμενη.

Όσον αφορά το ποσοστό της ουσιώδους επίδρασης στις εν λόγω χώρες στο δείγμα των 50 εισηγμένων εταιριών ανέρχεται μόλις σε 18%.

Πίνακας 6- Ποσοστό που το ΔΠΧΠ 13 είχε ουσιώδη επίδραση

	Μέσος όρος
Ουσιώδη επίδραση	18%

Ωστόσο, το ποσοστό του αν ήταν εφαρμοστέο το ΔΠΧΠ13 είναι υψηλό και ανέρχεται σε 94%.

Πίνακας 7- Πόσο ήταν εφαρμοστέο το ΔΠΧΠ 13

	Μέσος όρος
Ποσοστό εφαρμογής	94%
ΔΠΧΠ 13	

Παρατηρείται πως και τα δυο παραπάνω ποσοστά είναι μικρότερα σε σχέση με τα αντίστοιχα για τις εισηγμένες εταιρίες των ακριβών χωρών.

4.4. Συζήτηση αποτελεσμάτων

Αυτό που μπορεί να προκαλέσει εντύπωση είναι ότι δεν βρέθηκαν σχέσεις μεταξύ των επιδόσεων συμμόρφωσης και των συντελεστών σε επίπεδο επιχείρησης, δηλαδή της αποδοτικότητας (απόδοση ιδίων κεφαλαίων) και του μεγέθους της επιχείρησης. Αυτά τα αποτελέσματα έρχονται σε αντίθεση με τα προηγούμενα ευρήματα των Ahmed & Courtis (1999), ενώ το προηγούμενο δηλώνει ότι τα υψηλότερα επίπεδα κερδοφορίας αυξάνουν συνήθως το ποσό των γνωστοποιήσεων, τουλάχιστον όταν η ασυμμετρία πληροφοριών τείνει να είναι υψηλή και το τελευταίο επισημαίνει ότι το μέγεθος της επιχείρησης παρουσιάζει συχνά θετική συσχέτιση με το ποσό των γνωστοποιήσεων. Παρά ταύτα, είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι οι συγγραφείς πέτυχαν αυτά τα συμπεράσματα μέσω της ανάλυσης όλων των εταιρικών πληροφοριών που δημοσιοποιήθηκαν σε ετήσιες εκθέσεις και αυτή η μελέτη επικεντρώθηκε αποκλειστικά στις γνωστοποιήσεις σχετικά με την εύλογη αξία των επενδύσεων βάσει των ετήσιων εκθέσεων των εταιριών.

Επιπλέον, αφού εξετάστηκαν οι ετήσιες εκθέσεις και αναλύθηκαν τα αποτελέσματα, είναι σαφές ότι η καθοδήγηση που παρέχει το Δ.Π.Χ.Π 13 εξακολουθεί να επιτρέπει ένα μεγάλο περιθώριο ελιγμών σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής των απαιτήσεων γνωστοποίησης που υπάρχουν στο πρότυπο. Το συμπέρασμα αυτό είναι ευθυγραμμισμένο με τη συλλογιστική που δηλώνει ο Ball (2006), καθώς η εμφανιζόμενη ευελιξία οδηγεί σε μια κάπως ανομοιογενή εφαρμογή.

Αυτή η διατριβή έχει μελετήσει μια ενδιαφέρουσα πτυχή του ΔΠΧΠ 13 και συνδυάζοντας την με την ποιότητα, έχει συμβάλει με πολύτιμες γνώσεις. Είναι σημαντικό να αξιολογηθούν τα νέα λογιστικά πρότυπα που εφαρμόζονται. Συνεπώς, χωρίς περιορισμό στην ποσότητα των γνωστοποιήσεων, καθώς είναι εμφανές ότι περισσότερες πληροφορίες δεν σημαίνουν αναγκαστικά πληροφορίες καλύτερης ή υψηλότερης ποιότητας. Αν και η ποσότητα μπορεί να είναι ένα μέσο για την παροχή περισσότερων πληροφοριών, είναι σημαντικό να εξεταστούν βαθύτερα οι πληροφορίες που παρέχονται και την αξία αυτών των γεγονότων. Ωστόσο, η διαφορά μεταξύ εταιρειών και χωρών είναι πιθανότατα αναπόφευκτη, δεδομένου ότι τα ΔΠΧΠ (ΔΛΠ 1) επισημαίνουν ότι οι γνωστοποιήσεις εξαρτώνται από το τι θεωρεί σημαντικό για τα ενδιαφερόμενα μέρη η διοίκηση. Αυτό με τον ορισμό του, εισάγει υποκειμενισμό σε κάποιο βαθμό που διαφέρει μεταξύ των εταιρειών. Με τη διεξαγωγή αυτής της έρευνας εισήχθη, εντούτοις, ένα νέο μέτρο για την εξέταση της ποιότητας γνωστοποίησης για ξεχωριστά λογιστικά πρότυπα, το οποίο έχει τη δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξης για τη χρήση της αξιολόγησης άλλων προτύπων και περιοχών.

Ικανοποιούνται τα συμπεράσματα των Archambault & Archambault (2003), οι οποίοι θεωρούν πως η κουλτούρα σε κάποιο κράτος επηρεάζουν τις πολιτικές γνωστοποίησης, όπως άλλωστε φάνηκε ανάμεσα στις δυο κατηγορίες χωρών. Ακόμη επιβεβαιώνεται η μελέτη των Soderstrom & Son (2007) πως οι χώρες με υψηλότερη προστασία για τους πιστωτές παρέχουν στις επιχειρήσεις καλύτερη δυνατότητα να λάβουν τραπεζική χρηματοδότηση με χαμηλότερο κόστος. Στην έρευνα βρέθηκε πως οι μεγάλες εταιρίες παρέχουν περισσότερες γνωστοποιήσεις από ότι οι πιο μικρές, όπως αναφέρουν οι Wallace et. al. (1994). Οι Ahmed & Courtis (1999) αναφέρουν πως η δομή της κεφαλαιοποίησης μιας επιχείρησης και οι πληροφορίες που αποκαλύπτονται συνδέονται, κάτι που επιβεβαιώνεται από τα αποτελέσματα της έρευνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

5.1. Αξιοπιστία

Αυτό το κριτήριο αναφέρεται στο κατά πόσο θα μπορούσαν να επαναληφθούν τα αποτελέσματα μιας μελέτης και αν θα ήταν συνεπή εάν η έρευνα διεξήχθη σε άλλο χρονικό σημείο ή από έναν άλλο ερευνητή (Saunders et al.,2012:192). Ο Bryman & Bell (2011:41) επισημαίνει ότι αυτό είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό στην ποσοτική έρευνα, την οποία διεξάγουμε. Στην περίπτωσή μας, η αξιοπιστία μπορεί να θεωρηθεί υψηλή, ωστόσο, προκειμένου να βρεθούν συνεκτικά αποτελέσματα, θα ήταν πολύ σημαντικό να γίνει μια πανομοιότυπη μελέτη, όπως μια μικρότερη αλλαγή στο δείγμα των εξεταζόμενων εταιριών ή θέματα που θα μπορούσαν να μεταβάλουν τα ευρήματα. Επιπλέον, η σαφής δομή σε ό, τι έπρεπε να εξεταστεί βοήθησε να γίνουν λιγότερες ερμηνείες. Ωστόσο, είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου ότι άλλοι ερευνητές ίσως ερμηνεύουν διαφορετικά τα πράγματα.

5.2. Εγκυρότητα

Ένα άλλο σημαντικό κριτήριο ποιότητας είναι η εγκυρότητα, η οποία αφορά το εάν οι τιμές που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση μιας συγκεκριμένης έννοιας μετράει στην πράξη αυτή τη συγκεκριμένη έννοια (Bryman & Bell, 2011: 159). Προκειμένου να δικαιολογηθεί η εγκυρότητα αυτής της μελέτης, η έρευνα βασίστηκε σε προηγούμενες μελέτες που έγιναν στον ίδιο χώρο και στόχος ήταν να χρησιμοποιηθούν όσο το δυνατόν περισσότερες από τις προηγούμενες γνώσεις κατά τη δημιουργία των υποθέσεων. Αυτό εξασφάλισε ότι τα μέτρα που εφαρμόστηκαν είναι έγκυρα, μιας και

έχουν χρησιμοποιηθεί για παρόμοιους σκοπούς. Η εμπειριστατωμένη ερευνητική διαδικασία βοήθησε τον ερευνητή να ανακαλύψει ότι αυτός ο τομέας έρευνας είναι πολύ συγκεκριμένος και ότι τα άρθρα που εξετάστηκαν από ομότιμους χρήστες, τα οποία εξετάστηκαν σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μετρήθηκε η ποιότητα της γνωστοποίησης, ήταν επομένως πολύ σαφή στο περιεχόμενό τους. Αυτό κατέστησε σαφές ότι τα χρησιμοποιούμενα μέτρα σχετίζονται με τη μέτρηση της ποιότητας των γνωστοποιήσεων.

5.3. Τελικές εκτιμήσεις

Όταν ξεκίνησε αυτή η έρευνα, η πρόθεση ήταν να γεφυρωθεί ένα κενό το οποίο διαπιστώθηκε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Το ΔΠΧΠ 13 τέθηκε σε εφαρμογή το 2013 και από τότε δεν διεξήχθη καμία έρευνα σχετικά με την ποιότητα της γνωστοποίησης συγκριτικά διαφορετικών κρατών- μελών της Ε.Ε. Έχουν γίνει πολλά πράγματα σε σχέση με τη μέτρηση της εύλογης αξίας, ωστόσο ο αντίκτυπος του νέου προτύπου δεν έχει αξιοποιηθεί, αν και είχε ως αποτέλεσμα σημαντικά πιο εκτεταμένες απαιτήσεις γνωστοποίησης για τα χαμηλότερα επίπεδα της ιεραρχίας της εύλογης αξίας. Μπορούν να βρεθούν διάφορες πηγές πληροφόρησης σχετικά με τις αναμενόμενες επιπτώσεις.

Μετά από εμπειριστατωμένη εξέταση 100 ετήσιων εκθέσεων, κατέστη δυνατό να συναχθούν συμπεράσματα σχετικά με τα ευρήματά μας. Αυτό έδειξε ότι το συνολικό επίπεδο συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης του ΔΠΧΠ 13 είχε μέσο όρο 92% για τις οικονομικά εύρωστες χώρες και 78% αντίστοιχα για τις αναπτυσσόμενες. Αυτό δείχνει ότι το επίπεδο συμμόρφωσης είναι πολύ υψηλό για τις οικονομικά εύρωστες χώρες και πιο χαμηλό για τις αναπτυσσόμενες χώρες. Όσον αφορά την

ποιότητα της γνωστοποίησης, θα μπορούσαμε ήδη να παρατηρήσουμε βελτίωση κατά την ανάγνωση των ετήσιων εκθέσεων. Ήταν πολύ φανερό ότι οι εταιρείες που μελετήθηκαν έδειξαν μεγαλύτερη δέσμευση να αποκαλύψουν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις σχετικές εύλογες αξίες την εξεταζόμενη περίοδο. Οι γνωστοποιήσεις ήταν επιπλέον πιο λεπτομερείς και εκτενείς για το ΔΠΧΑ 13. Αφού διαπιστώθηκε αυτό το αποτέλεσμα, εξετάστηκαν διαφορετικές προελεύσεις και συγκρίθηκαν οι βαθμολογίες ποιότητας μεταξύ των εξεταζόμενων εταιρειών. Αυτό οδήγησε στο συμπέρασμα ότι οι εταιρείες των εύρωστων χωρών τείνουν να ξεπερνούν τις εταιρείες από την ομάδα των αναπτυσσόμενων χωρών. Το κύριο ερευνητικό ερώτημα μπορεί σε αυτό το πλαίσιο να απαντηθεί αναφέροντας ότι το Δ.Π.Χ.Π 13 έχει επηρεάσει την ποιότητα γνωστοποίησης για επενδύσεις στην Ε.Ε. και η αλλαγή ήταν θετική καθώς έχει βελτιωθεί.

5.4. Ηθικές πτυχές

Καθόλη τη διάρκεια αυτής της έρευνας ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στο γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκαν δημοσιευμένες πληροφορίες και ότι υπάρχουν πολλά θέματα που σχετίζονται με αυτό. Εφόσον χρησιμοποιήθηκαν ετήσιες εκθέσεις οι οποίες έχουν ελεγχθεί από ελεγκτές, διαπιστώθηκε ότι οι πληροφορίες στις εκθέσεις αυτές είναι αξιόπιστες και ερμηνεύθηκαν μόνο στο αρχικό τους πλαίσιο το οποίο έχει ως στόχο την παροχή πληροφοριών σε σχέση με την εταιρεία και τις δραστηριότητές της σε διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη. Είναι επίσης σημαντικό να επισημανθεί ότι δεν υπάρχουν προκαταλήψεις σχετικά με τα ευρήματα της έρευνας που έχουν εξασφαλίσει την αντικειμενικότητα αυτής της μελέτης.

5.5. Προτάσεις για περαιτέρω έρευνα

Μια ιδέα θα μπορούσε να είναι η διεξαγωγή ποιοτικής μελέτης και η διερεύνηση των αποτελεσμάτων του ΔΠΧΑ 13 από περισσότερες εισηγμένες εταιρίες από τις εξεταζόμενες χώρες ή και από περισσότερες χώρες της Ε.Ε. Θα ήταν τότε δυνατό να εξεταστεί ο τρόπος με τον οποίο οι εταιρείες αυτές έχουν επηρεαστεί από το νέο πρότυπο και τι σημαίνει αυτό για τους εργαζομένους. Μια άλλη προοπτική θα μπορούσε να είναι αυτή ενός αναλυτή. Βρέθηκε μια αύξηση στην ποιότητα της γνωστοποίησης, ωστόσο, θα ήταν ενδιαφέρον να εξετάσει κανείς αν αυτές οι επιπλέον πληροφορίες είναι συναφείς από την άποψη ενός αναλυτή.

Με περαιτέρω έρευνα στον τομέα αυτό, με τη μορφή των προηγούμενων προτάσεων που δόθηκαν, θα ήταν εφικτό να καλυφθούν περισσότερες πτυχές και να διευρυνθεί η έρευνα σχετικά με τις εκτενέστερες απαιτήσεις γνωστοποίησης βάσει του ΔΠΧΠ 13. Αυτό θα μπορούσε επιπλέον να οδηγήσει σε πρόσθετα αποτελέσματα και ευρήματα από τα οποία μια πιο βαθιά αξιολόγηση θα μπορούσε να γίνει σχετικά με τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητα του ΔΠΧΑ 13.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Abd-Elsalam, O., Weetman, P. (2003). Introducing International Accounting Standards to an emerging capital market: Relative familiarity and language effect in Egypt. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 29(2), 63–84.

Adams, G. (1994). What is compliance? *Journal of Financial Regulation and Compliance*, 2(4), 278–285.

Ahmed, K., Curtis, J.K. (1999). Associations between corporate characteristics and disclosure levels in annual reports: a meta-analysis. *British Accounting Review*, 31, pp. 35-61.

Ahmed, K. Nicholls, D. (1994). The impact of non-financial company characteristics on mandatory disclosure compliance in developing countries: The case of Bangladesh. *The International Journal of Accounting*, 29(1), 62–77.

Akhtaruddin, M. (2005). Corporate mandatory disclosure practices in Bangladesh. *The International Journal of Accounting*, 40, 399–422.

Al-Shiab, M., (2003). Financial consequences of IAS adoption: the case of Jordan, PhD thesis, University of Newcastle Upon-Tyne, UK.

Archambault, J., Archambault, M. (2003). A multinational test of determinants of corporate disclosures. *The International Journal of Accounting*, 38 (2), pp. 173-194.

Al-Shammari, B., Brown, P., Tarca, A. (2008). An investigation of compliance with international accounting standards by listed companies in the Gulf Co-

Operation Council member states. *The International Journal of Accounting*, 43(4), 425–447.

Ali, M. J., Ahmed K., Henry, D. (2004). Disclosure Compliance with National Accounting Standards by Listed Companies in South Asia, *Accounting and Business Research*, vol. 34, no. 3: 183-199

Ball, R. (2006). International financial reporting standards (IFRS): pros and cons for investors. *Accounting and Business Research*, 36 (1), pp. 5-27.

Baralexis, S. (2004). Creative accounting in small countries: The Greek case. *Managerial Auditing Journal*, 19(3), 440–461

Barrett, M. E. (1977). The extent of disclosure in annual reports of large companies in seven countries. *The International Journal of Accounting*, 12(2), 1–25.

Bryman, A., Bell, E. (2011). *Business research methods*. 3rd ed. New York: Oxford University Press

Cairns, D. (2001). International accounting standards survey 2000. London: David Cairn

Caramanis, C., Lennox, C. (2008). Audit effort and earnings management. *Journal of Accounting and Economics*, 45(1), 116–138.

Core, J. (2001). A review of the empirical disclosure literature: discussion. *Journal of Accounting and Economics*, 31 (1-3), pp. 441-456

Craig, R., & Diga, J. (1998). Corporate accounting disclosure in ASEAN. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 9(3), 246–274.

Deegan, C., Unerman, J. (2008). *Financial accounting theory*(European edition). London: McGraw-Hill Education.

Demir, V., Bahadır, O., Öncel, A.G. (2013). What is the Best Measure of Financial Performance? Comprehensive Income versus Net Income: Evidence from Turkey, *İktisat İşletme ve Finans*, vol. 28, no. 323: 73-96.

Dumontier, P., Raffournier, B. (1998). Why firms comply voluntarily with IAS: An empirical analysis with Swiss data. *Journal of International Financial Management and Accounting*, 9(3), 216–245.

Ernst & Young, (2011). IFRS 13 Fair Value Measurement. 21st century real estate values. Implications for the real estate and construction industries. [Brochure]. N. D.: Ernst & Young

Fekete, S., Matis, D., Lukács, J. (2008). *Factors influencing the extent of corporate compliance with IFRS — The case of Hungarian listed companies*. October 25, Available at SSRN <http://ssrn.com/abstract=1295722>

FTSE (2009). Country classification September 2009. http://www.ftse.com/Indices/Country_Classification/ Update

Glaum, M., Street, D. L. (2003). Compliance with the Disclosure Requirements of Germany's New Market: IAS Versus US GAAP, *Journal of International Financial Management and Accounting*, vol. 14, no. 1: 64-100

Grant Thornton (2006). Grant Thornton presents the results of a study on the impact of IFRSs' first time application on Greek listed companies in the Athens Stock Exchange

Givoly, D., Hayn, C.K. Katz S.P. (2010). Does Public Ownership Improve Earnings Quality? *The Accounting Review*, 85 (1), pp. 195-225.

Hassan,O. A. G.,Giorgioni, G., Romilly, P. (2006). The extent of financial disclosure and its determinants in an emerging capitalmarket: The case of Egypt. *International Journal of Accounting, Auditing and Performance Evaluation*, 3(1), 41–67.

Hassan, O., Marston, C. (2010). Disclosure measurement in the empirical accounting literature: a review article. Economics and finance working papers series, working paper no. 10-18. Available via: http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1640598 (Available 5/10/2017)

Hellenic Capital Market Commission (HCMC). (2006). Study on the impact of IFRS on the financial statements of Greek Listed companies in the Athens Stock Exchange

Hofstede, G., Hofstede, G. J., Minkov, M. (2010). *Cultures and organizations: software of the mind*. 3rd ed. USA: McGraw Hill.

Hodgdon, C., Tondkar, R., Adhikari, A., Harless, D. (2009). Compliance with International Financial Reporting Standards and auditor choice: New evidence on the importance of the statutory audit. *The International Journal of Accounting*, 44(1), 33–55

Jaggi, B., Low, P.Y. (2000). Impact of culture, market forces and legal system on financial disclosures. *The International Journal of Accounting*, 35 (4), pp. 495-519.

Jenkinson, D. (1996). Compliance culture. *Journal of Financial Regulation and Compliance*, 4 (1), 41–46.

Jensen, M., Meckling, W. (1976). Theory of the firm: managerial behavior, agency costs and ownership structure, *Journal of financial economics*, 3 (4), pp. 305-360.

Juhmani, O. I. H. (2012). Factors Influencing the Extent of Corporate Compliance with IFRSs: Evidence from Companies Listed in Bahrain Stock Exchange, *Journal of International Business and Economics*, vol. 12, no. 2: 67-79

Lang, M., Lundholm, R. (1993). Cross-sectional determinants of analyst ratings of corporate disclosures, *Journal of Accounting Research*, 31 (2), pp. 246-271.

Leventis, S., (2001). Voluntary disclosure in a European Emerging capital market: the case of the Athens stock exchange, PhD Thesis, Strathclyde University, UK.

Malone, D., Fries, C., Jones, T. (1993). An Empirical Investigation of the Extent of Corporate Financial Disclosure in the Oil and Gas Industry, *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, vol. 8, no. 3: 249-273

Mantikidis, T. (2000). UBS Warbourg is upgrading Sophocleous'. [Translation], Sunday Vima, 21 May: E06.

Naser, K. (1998). Comprehensiveness of Disclosure of non-financial Companies Listed on Amman Financial Market, *International Journal of Commerce & Management*, vol. 2, no. 8: 88-119

Nobes, C. (2006). The survival of international differences under IFRS: Towards a research agenda. *Accounting and Business Research*, 36(3), 233–245.

Owusu-Ansah, S. (1998). The Impact of Corporate Attributes on the Extent of Mandatory Disclosure and Reporting by Listed Companies in Zimbabwe, *The International Journal of Accounting*, vol. 33, no. 5: 605-631

Patton, J., Zelenka, I. (1997). An empirical analysis of the determinants of the extent of disclosure in annual reports of joint stock companies in the Czech Republic. *The European Accounting Review*, 6(4), 605–626.

Tower, G., Hancock, P., Taplin, R. H. (1999). A regional study of listed companies' compliance with international accounting standards. *Accounting Forum*, 23(3), 293–305.

Tsalavoutas, I., Evans, L. (2010). Implementation of International Financial Reporting Standards in the EU — Greek evidence of effects on financial statements. *Managerial Auditing Journal*, 25(8), 814–842.

Saunders, M., Lewis, P. Thornhill, A. (2012). *Research methods for business students*. 6th ed. United Kingdom: Pearson Education Limited.

Schipper, K. (2005). The introduction of International Accounting Standards in Europe: Implications for international convergence. *The European Accounting Review*, 14(1), 101–126

Smith, E. D. (1976). The effect of the separation of ownership from control on accounting policy decisions. *The Accounting Review*, 51(4), 707–723

Soderstrom, N. S., Sun, K. J. (2007). IFRS adoption and accounting quality: A review. *The European Accounting Review*, 16(4), 675–702.

Street, D. L., Gray, S. J. (2001). Observance of International Accounting Standards: Factors Explaining Non-compliance by Companies Referring to the Use of IAS, ACCA Research Monograph.

Street, D. L., Bryant, S.M. (2000). Disclosure Level and Compliance with IASs: A Comparison of Companies with and without U.S. Listings and Filings, *The International Journal of Accounting*, vol 35, no. 3: 305-329

Tai, B. Y. K., Au-Yeung, P. K., Kwok, M. C. M., & Lau, L. C. W. (1990). Non-compliance with disclosure requirements in financial statements: The case of Hong Kong companies. *The International Journal of Accounting*, 25(2), 99–112

Tsalavoutas, I., Evans, L. (2010). Implementation of International Financial Reporting Standards in the EU — Greek evidence of effects on financial statements. *Managerial Auditing Journal*, 25(8), 814–842

Vlachos, C., (2001). An empirical investigation of the financial disclosure practices of Cypriot and Greek Companies, PhD Thesis, Middlesex University, UK

Wallace, R. S. O., Naser, K., Mora, A. (1994). The relationship between the comprehensiveness of corporate annual reports and firm characteristics in Spain. *Accounting and Business Research*, 25(97), 41–53.

Wallace, R. S. O., Naser, K. (1995). Firm-specific determinants of the comprehensiveness of mandatory disclosures in the corporate annual reports of firms listed on the stock exchange of Hong Kong. *Journal of Accounting and Public Policy*, 14(4), 311–368

Watts, R., Zimmerman, J. (1978). Towards a positive theory of the determination of accounting standards. *The Accounting Review*, 53(1), 112–143

Weetman, P. (2006). Discovering the ‘international’ in accounting and finance. *The British Accounting Review*, 38(4), 351–370.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΙΤΑΛΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	a2a	y	n	y	5.604.000.000	3.348.000.000	11.010.000.000	0,0224	0,0068	75.000.000
2	buzz	y	n	y	2.753.050.000	2.374.195.000	5.309.908.000	-0,0122	-0,0055	-28.977.000
3	campari	y	n	y	1.524.100.000	1.396.100.000	2.248.900.000	0,1077	0,0669	150.400.000
4	eni	y	n	y	116.107.000.000	59.060.000.000	80.153.000.000	0,0842	0,0620	4.972.000.000
5	feregamo	y	n	y	721.091.981	289.445.091	509.171.498	0,3644	0,2071	105.470.137
6	leonardo	y	y	y	16.033.000.000	3.679.000.000	29.034.000.000	0,1718	0,0218	632.000.000
7	luxxotica	y	n	y	7.312.611.000	4.149.936.000	8.082.905.000	0,1323	0,0679	548.861.000
8	recordati	y	n	y	941.600.000	701.900.000	350.547.000	0,1905	0,3814	133.700.000
9	saipem	y	n	y	12.256.000.000	5.405.000.000	9.010.000.000	-0,0252	-0,0151	-136.000.000
10	terna	y	y	y	1.896.400.000	2.940.600.000	14.735.100.000	0,1747	0,0349	513.600.000
Total					165.148.852.981	83.344.176.091	160.443.531.498	0,1211	0,0828	6.966.054.137

ΓΑΛΛΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	psa	y	n	y	53.860.000.000	7.791.000.000	35.176.000.000	-0,2843	-0,0630	-2.215.000.000
2	thalis	y	n	y	14.194.000.000	3.782.000.000	21.494.800.000	0,1515	0,0267	573.000.000
3	sneider	n	-	y	23.551.000.000	17.363.000.000	36.988.000.000	0,1132	0,0531	1.965.000.000
4	boygoues	y	n	y	11.111.000.000	914.000.000	9.257.000.000	0,4759	0,0470	435.000.000
5	vallourec	y	n	y	5.326.018.000	5.143.897.000	9.241.105.000	0,0509	0,0284	262.000.000
6	airbus	y	n	y	59.256.000.000	11.054.000.000	93.311.000.000	0,2565	0,0304	2.835.000.000
7	legrand	y	n	y	4.460.400.000	3.248.700.000	6.776.600.000	0,1642	0,0787	533.300.000
8	recylex	n	-	n	438.220.000	46.408.000	210.025.000	-0,8539	-0,1887	-39.626.000
9	edenred	y	n	y	1.067.000.000	-1.033.000.000	4.364.000.000	-0,1655	0,0392	171.000.000
10	tarcett	y	n	y	2.516.400.000	696.300.000	1.826.500.000	0,1440	0,0549	100.300.000
Total					175.780.038.000	49.006.305.000	218.645.030.000	0,0053	0,0107	4.619.974.000

ΟΥΓΓΑΡΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	ANY	n	n	y	57.979.996	20.678.774	31.759.941	0,1263	0,0823	2.612.330
2	GEDEON	y	n	y	1.130.646.978	1.773.379.427	2.305.110.773	0,0770	0,0592	136.514.529
3	GSPARK	y	n	y	8.285.000	20.646.000	71.893.000	0,1920	0,0551	3.964.000
4	JZB	y	y	y	212.906.813	249.474.986	2.421.442.991	-0,0649	-0,0067	-16.192.822
5	MAGYAR	y	n	y	1.953.331.128	1.679.713.298	3.403.433.237	0,0553	0,0273	92.836.057
6	MOL	y	n	y	17.618.462.638	6.953.473.766	14.931.268.189	-0,0090	-0,0042	-62.448.375
7	OPT	y	n	y	60.830.058	4.856.019.124	33.399.253.945	0,1364	0,0198	662.184.426
8	PANNOMIA	y	n	y	71.342.990	6.730.992	174.197.623	-0,2785	-0,0108	-1.874.677
9	ZWACK	y	n	y	77.220.112	31.905.972	47.752.191	0,1209	0,0807	3.855.854
10	ZABA	y	y	y	861.061.500	2.422.085.250	16.486.223.000	0,0006	0,0001	1.496.058
Total					22.052.067.214	18.014.107.589	73.272.334.889	0,0356	0,0303	822.947.381

ΚΥΠΡΟΣ										
	Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result
1	BANK CY	y	n	y	1.174.000.000	2.730.594.000	30.342.357.000	0,1560	0,0140	426.000.000
2	DEMETRA	y	y	y	7.971.227	152.888.983	154.096.192	0,0544	0,0540	8.319.190
3	LOGICORN	y	y	y	490.003.718	58.022.136	11.363.133	0,0682	0,3484	3.959.232
4	LOUIS	y	n	y	205.168.000	529.280.000	71.529.000	-0,0558	-0,4129	-29.536.000
5	MITSIDES	n	n	y	38.999.048	25.739.969	33.950.214	-0,0287	-0,0218	-739.704
6	CFI	n	n	y	6.291.056	15.394.784	23.883.308	-0,1607	-0,1036	-2.473.806
7	CYTR	y	n	y	182.976	10.618.872	10.694.871	-0,1478	-0,1468	-1.569.778
8	VCW	n	n	y	79.594.000	217.697.000	322.695.000	-0,0505	-0,0341	-11.001.000
9	KYTIREOTIS	n	n	y	8.054.431	14.341.429	17.933.838	-0,1228	-0,0982	-1.760.476
10	WOOLW	y	n	y	6.291.056	15.394.784	23.883.308	0,1714	0,1105	2.638.000
Total					2.016.555.512	3.769.971.957	31.012.385.864	-0,0116	-0,0290	393.835.658

ΟΛΛΑΝΔΙΑ										
	Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result
1	aalberts	y	n	y	2.040.000.000	1.054.000.000	1.996.000.000	0,1289	0,0681	135.840.000
2	aegon	y	y	y	29.805.000.000	24.991.000.000	353.621.000.000	0,0340	0,0024	849.000.000
3	altice	y	n	y	1.286.800.000	95.300.000.000	5.176.600.000	0,0005	0,0096	49.600.000
4	calapagos	y	y	y	159.549.000	167.137.000	287.374.000	-0,0483	-0,0281	-8.079.000
5	heineken	y	y	y	19.203.000.000	12.356.000.000	33.337.000.000	0,1284	0,0476	1.587.000.000
6	jaarverslag	y	n	y	3.538.718.000	2.539.929.000	5.732.523.000	0,1443	0,0639	366.474.000
7	philips	y	n	y	23.329.000.000	11.227.000.000	29.081.000.000	0,1044	0,0403	1.172.000.000
8	randstad	y	n	y	16.568.300.000	2.907.800.000	6.607.800.000	0,1264	0,0556	367.600.000
9	unilever	y	n	y	49.797.000.000	14.815.000.000	45.513.000.000	0,3552	0,1156	5.263.000.000
10	vopak	y	y	y	1.650.300.000	1.927.500.000	5.936.600.000	0,1872	0,0608	360.900.000
Total					147.377.667.000	167.285.366.000	487.288.897.000	0,1161	0,0436	10.143.335.000

ΓΕΡΜΑΝΙΑ										
	Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result
1	BASF	y	n	y	73.973.000.000	27.789.000.000	64.382.000.000	0,1742	0,0752	4.842.000.000
2	BAYER	y	n	y	40.157.000.000	20.804.000.000	51.317.000.000	0,1533	0,0621	3.189.000.000
3	BEIRSTDOF	y	y	y	6.141.000.000	3.016.000.000	5.275.000.000	0,1800	0,1029	543.000.000
4	BMW	y	y	y	60.474.000.000	10.529.000.000	33.765.000.000	0,5072	0,1582	5.340.000.000
5	DAIMLER	y	n	y	117.982.000.000	43.363.000.000	168.518.000.000	0,2242	0,0577	9.720.000.000
6	DEUT TEL	y	y	y	22.435.000.000	32.063.000.000	118.148.000.000	0,0376	0,0102	1.204.000.000
7	JEIDELBERG	y	n	y	13.936.000.000	12.581.600.000	26.865.600.000	0,0592	0,0277	745.000.000
8	SAP	y	n	y	16.815.000.000	16.048.000.000	27.094.000.000	0,2072	0,1227	3.325.000.000
9	SIEBEN	y	y	y	2.605.300.000	584.100.000	3.556.000.000	0,5427	0,0891	317.000.000
10	SIEMENS	n	-	y	75.882.000.000	18.295.000.000	64.868.000.000	0,2410	0,0680	4.409.000.000
Total					430.400.300.000	185.072.700.000	563.788.600.000	0,2327	0,0774	33.634.000.000

ΠΟΛΩΝΙΑ										
	Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result
1	ALIOR	y	n	y	282.250.375	509.042.556	5.953.119.943	0,1043	0,0089	53.100.700
2	ASSECO	y	n	y	1.374.257.300	1.692.651.800	2.246.213.200	0,0880	0,0663	148.887.000
3	ENEA	y	n	y	42.892.500	29.152.515	34.344.765	0,2291	0,1945	6.678.735
4	ENERGA	n	-	y	2.604.194.167	1.875.252.735	3.980.701.548	0,0930	0,0438	174.427.994
5	JSW	y	n	y	196.720.688	1.945.916.551	3.229.833.945	-0,0152	-0,0091	-29.536.774
6	KERNEL	n	-	y	2.796.800.000	1.352.355.000	2.366.942.000	0,0563	0,0321	76.088.470
7	KGHM	y	n	y	4.328.907.000	5.428.434.000	6.765.854.000	0,1313	0,1053	712.514.000
8	ORANGEPL	n	n	y	1.628.437.000	2.887.802.000	5.866.940.000	0,1152	0,0567	332.724.000
9	TAURON	n	n	y	1.397.410.510	4.145.885.267	7.538.847.810	0,0796	0,0438	330.082.000
10	PEKAO	y	y	y	21.162.691.000	5.478.762.000	36.935.626.000	0,1191	0,0177	652.400.000
Total					35.814.560.540	25.345.254.424	74.918.423.211	0,1001	0,0560	2.457.366.125

ΑΓΓΛΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	ABF	y	n	y	15.844.850.000	7.731.430.000	12.310.550.000	0,0976	0,0613	754.460.000
2	bp	y	n	y	471.498.230.000	155.184.330.000	363.771.100.000	0,0169	0,0072	2.621.570.000
3	animalcare	y	n	y	14.420.420.000	21.374.780.000	25.568.340.000	0,1049	0,0877	2.243.150.000
4	glen	y	n	y	11.097.279.000	45.123.501.000	131.537.268.000	-0,1925	-0,0660	-8.684.620.000
5	informa	y	n	y	1.347.556.000	1.417.409.000	3.228.470.000	0,2028	0,0890	287.385.000
6	lse	y	n	y	134.113.000	623.679.000	4.133.822.000	0,5474	0,0826	341.411.000
7	mediclinic	y	n	y	29.228.780.000	21.628.250.000	67.561.060.000	-0,0409	-0,0131	-884.170.000
8	tesco	n	-	y	77.142.940.000	19.805.170.000	19.826.590.000	0,0072	0,0072	142.800.000
9	bpc	y	n	y	100.472	73.800.908	74.251.108	-0,0849	-0,0844	-6.269.296
10	candover	y	y	y	12.138.000	185.997.000	243.831.000	0,1504	0,1147	27.965.000
Total					620.726.406.472	273.148.346.908	628.255.282.108	0,0809	0,0286	-3.156.318.296

ΤΣΕΧΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	CENTRAL	n	n	n	577.993.257	374.494.749	1.222.914.033	-0,0005	-0,0002	-201.342,3
2	CEZ	y	n	y	8.473.647.000	10.261.875.000	25.004.304.000	0,1364	0,0560	1.399.515.000,0
3	ERSTGROUP	y	y	y	6.961.300.000	14.781.000.000	199.876.000.000	0,0132	0,0010	195.800.000,0
4	KB	y	y	y	1.204.866.000	3.764.982.000	33.695.220.000	0,1337	0,0149	503.334.000,0
5	KOFOLA	y	n	y	236.723.107	125.127.524	293.135.902	0,2288	0,0976	28.624.050,0
6	MONETA	n	n	y	368.628.000	1.485.900.000	5.250.804.000	0,1012	0,0286	150.384.000,0
7	PEGAS	y	n	n	187.745.000	141.494.000	374.223.000	0,1479	0,0559	20.924.000,0
8	STOCK	y	n	y	97.053.000	27.035.000	91.026.000	0,3289	0,0977	8.893.000,0
9	UNIPETROL	y	n	y	3.555.924.138	1.103.661.000	1.369.356.885	-0,0493	-0,0398	-54.462.408,0
10	VYRONCI	y	n	y	340.500.000	320.072.000	772.241.000	0,0487	0,0202	15.573.000,0
Total					22.004.379.502	32.385.641.273	267.949.224.820	0,1089	0,0332	2.268.383.299,7

ΚΡΟΑΤΙΑ										
Amounts in €	endorse	material	applicable	income	equity	assets	ROE	ROA	net result	
1	AD	y	y	y	108.944.001	93.648.900	204.729.431	0,0384	0,0176	3.594.760
2	ADRI	y	n	y	5.642.471	860.445.485	950.069.835	0,0590	0,0534	50.754.730
3	ARENA	y	n	y	39.473.580	91.111.287	147.936.415	0,0394	0,0243	3.588.780
4	HRVATSKI	y	n	y	938.346.500	1.425.775.000	1.708.265.000	0,1485	0,1240	211.770.000
5	INA	y	n	y	3.656.913.000	1.715.593.750	3.452.374.250	-0,1143	-0,0568	-196.040.000
6	KONCAR	y	n	y	334.337.442	257.476.044	461.995.073	0,0827	0,0461	21.280.399
7	LEDO	y	n	n	198.409.699	191.762.850	362.471.113	0,1050	0,0555	20.133.506
8	PETROKEMIJ	n	n	y	402.676.046	77.857.885	257.941.331	-0,5517	-0,1665	-42.956.581
9	PODRAVKA	n	n	y	233.921.974	151.146.808	319.701.795	0,0908	0,0429	13.722.930
10	ZABA	y	y	y	861.061.500	2.422.085.250	16.486.223.000	0,0414	0,0061	100.230.000
Total					6.779.726.213	7.286.903.257	24.351.707.242	-0,0061	0,0146	186.078.524